

Călăușa

BIBLIOTECARULUI

aprilie · 1955

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A MINISTERULUI CULTURII DIN R. P. R.

CUPRINSUL

	Pag.
Publicarea operelor lui V. I. Lenin în limba română	1
*	
Vizitînd muzeul „V. I. Lenin—I. V. Stalin”	6
SRIITORUL ȘI BIBLIOTECA	
Despre consfăturirile cu cititorii	9
DIN EXPERIENȚA BIBLIOTECILOR SOVIETICE	
Popularizarea cărților de literatură sovietică la bibliotecile din Leningrad	12
Unele probleme din activitatea bibliotecilor din învățămîntul superior	14
BIBLIOTECI ȘTIINȚIFICE	
Din munca cu presa la Biblioteca Centrală Universitară-Cluj	17
ORGANIZAREA FONDULUI DE CĂRȚI ȘI A CATALOAGELOR	
Să lichidăm lipsurile cataloagelor sistematice	19
BIBLIOTECILE ÎN SPRIJINUL LUCRARILOR AGRICOLE	
Consfătuire cu bibliotecarii în regiunea Craiova	22
Activitatea bibliotecii sătești pentru popularizarea cărților agrotehnice	24
*	
Colaborare rodnică între biblioteca sătească și căminul cultural	26
BIBLIOTECI SINDICALE	
Mai multă atenție răspîndirii cărții printre muncitorii forestieri	28
*	
Biblioteca „Ion Luca Caragiale” din Berlin-Pankow	30
*	
DIN CORESPONDENȚELE NOASTRE	31

PUBLICAREA OPERELOR LUI V. I. LENIN

in limba română

In România, lucrări ale genialului dascăl al proletariatului mondial, Vladimir Ilici Lenin, au început să vadă lumina tiparului încă în anii de avânt a mișcării muncitorești din țara noastră, care au urmat revoluției socialiste victorioase din Rusia: Astfel, în anul 1918 apar în limba română lucrări ale lui Lenin, editate în colecția: Biblioteca comunistă a Editurii Comitetului Comunist Revoluționar. Ideile leniniste încep să fie răspândite prin broșuri și publicații de către grupurile comuniste ce luaseră ființă în țara noastră și care constituiau nucleul viitorului partid comunist din România. Încă de la nașterea sa Partidul Comunist din România a acordat o mare atenție muncii de popularizare a ideilor leniniste în rândurile proletariatului din țara noastră.

Din inițiativa și sub îngrijirea Partidului Comunist, lucrările lui V. I. Lenin, au continuat să fie tipărite și difuzate în perioada ilegalității. În acele condiții excepționale de grele P.C.R. a editat și răspândit printre oamenii muncii lucrări de mare însemnătate teoretică și politică scrise de V. I. Lenin, cum sînt Stîngismul — boala copilăriei comunismului, Revoluția proletară și renegatul Kautsky, Imperialismul — stadiul cel mai înalt al capitalismului ș. a. Lucrările lui V. I. Lenin editate de P.C.R. în anii ilegalității au educat pe comuniști și uteciști în spirit revoluționar, i-au înarmat cu știința luptei de clasă, i-au călit și însușit la lupta pentru doborîrea regimului de jaș și împilare burghezo-moșieresc.

Eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică și instaurarea regimului de democrație populară — prin lupta eroică a oamenilor muncii conduși de partidul comunist — au creat condiții excepționale pentru editarea, răspîndirea și studierea operelor clasice ale marxism-leninismului. Aceste opere stau la baza muncii de înarmare a membrilor de partid și a celorlalți oameni ai muncii cu știința legilor de dezvoltare a naturii și societății, contribuind la ridicarea nivelului lor politic și ideologic, la educarea comunistă a maselor, la activizarea lor în viața politică, economică și socială a țării.

În ultimii zece ani au fost puse la îndemina oamenilor muncii, activiștilor de partid, propagandiștilor, profesorilor, studenților etc. principalele lucrări ale lui V. I. Lenin. Astfel, au fost traduse și publicate în ediții separate sau în culegeri lucrările, Ce sînt „prieteniul poporului” și cum luptă ei împotriva social-democrațiilor, Ce-i de făcut?, Un pas înainte, doi pași înapoi, Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică, Materialism și empiriocriticism, lucrări care conțin principiile ideologice, organizatorice, tactice și teoretice ale partidului de tip nou. Au apărut de asemenea, lucrările de mare însemnătate politică și teoretică ale lui V. I. Lenin, cum sînt Imperialismul — stadiul cel mai înalt al capitalismului, în care se face analiza principalelor legi și contradicții ale imperialismului și se dovedește că imperialismul este ultimul stadiu al dezvoltării capitalismului, ajunul revoluției proletare; Statul și revoluția, în care este apărută teoria marxistă-revoluționară despre stat împotriva revizionistilor și oportuniștilor și este dezvoltată mai departe teoria marxistă despre dictatura proletariatului; Revoluția proletară și renegatul Kautsky, consacrată demascării apărătorilor democrației burgheze — oportuniștii internaționalei a II-a în frunte cu trădătorul Kautsky

și fundamentării superiorității democrației proletare (democrația sovietică) asupra așa zisei democrații burgheze; Stingismul — boala copilăriei comunismului prin care Lenin trasează sarcinile partidelor comuniste, programul lor, strategia și tactica lor, înarmându-le cu experiența istoriei bolșevismului. În lucrările Sarcinile imediate ale Puterii Sovietice, Despre noua politică economică, Marea inițiativă — Cum trebuie organizată întrecerea, Despre impozitul în natură, Despre cooperație etc. Lenin a expus planul construirii temeliiilor economiei socialiste.

De un mare ajutor pentru studierea sistematică și aprofundată a istoriei glorioase a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, sînt volumele de Opere alese ale lui Lenin. Ultima ediție românească a acestei culegeri este alcătuită din două volume.

Volumul I cuprinde lucrări din perioada luptei pentru crearea și formarea P.M.S.D.R., a apariției fracțiunii bolșevice și menșevice în sinul partidului, din perioada războiului ruso-japonez și a primei revoluții ruse, a reacțiunii stolipiniste și constituirii bolșevicilor într-un partid marxist de sine stătător, a avântului mișcării muncitorești din Rusia în ajunul primului război imperialist, a războiului imperialist și a celei de a doua revoluții ruse. Volumul este precedat de șapte lucrări ale lui I. V. Stalin în care este evocată în chip deosebit de puternic figura marelui Lenin. Volumul I al Operelor alese conține de asemenea trei articole ale lui Lenin cu titlul general Despre Marx și marxism. Volumul al II-lea al Operelor alese cuprinde lucrări din perioada de pregătire și înfăptuire a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, din perioada intervenției militare străine a războiului civil, a trecerii la munca pașnică de refacere a economiei naționale.

La îndemîna celor ce studiază operele clasicilor marxism-leninismului stau și culegerile tematice. Pînă în prezent s-au publicat în limba română culegerile: V. I. Lenin Marx-Engels — marxism; Lenin și Stalin Despre Revoluția din Octombrie; Lenin și Stalin Despre construcția de partid; Lenin și Stalin Despre sindicate; Lenin și Stalin Despre presă; Lenin și Stalin Despre I. Marx, Lenin despre literatură.

De pildă, culegerea în două volume Lenin și Stalin Despre construcția de partid ajută cadrelor de partid în studierea construcției de partid în toate etapele istoriei bolșevismului, le înarmează cu știința organizatorică a bolșevismului, le ajută să îndeplinească cu succes sarcinile politice trasate de partid.

Sub îngrijirea Institutului de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R. a apărut o culegere de texte din operele lui V. I. Lenin și I. V. Stalin care se referă la țara noastră intitulată Lenin și Stalin despre România. Este în curs de apariție în limba română o lucrare foarte importantă conținînd textele din operele lui Lenin privitoare la alianța dintre clasa muncitoare și țărănimă muncitoare, precum și o culegere de texte din operele lui Lenin despre cultura proletară.

Încă cu cîteva ani în urmă, potrivit Hotărîrii C.C. al P.M.R. cu privire la editarea Operelor lui V. I. Lenin a început traducerea în limba română a Operelor complete ale lui V. I. Lenin, după ultima ediție rusă, a IV-a. Pînă în prezent au fost deja publicate în românește volumele 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7-14-20, 21, 22, 23, 24, 25, 26 și 27 din Opere adică 16 volume. O serie de alte volume sînt în curs de traducere.

În Opere lucrările lui Lenin sînt dispuse în ordine cronologică. Așezarea lucrărilor lui Lenin pe volume s-a făcut pe baza periodizării științifice a istoriei P.C.U.S. date în Cursul scurt de istorie a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Fiecare volum are o scurtă prefață, adnotări cuprinzînd informații concrete cu privire la congrese, conferințe și la organele de presă, descifrări de pseudonime și nume conspirative de partid, precum și trimiteri la operele lui Marx și Engels, apoi scurte date din viața și activitatea lui V. I. Lenin.

În cele ce urmează vom reda pe scurt, cuprinsul principal al fiecărui volum din operele lui V. I. Lenin, care a apărut în românește.

Primul volum conține lucrări scrise de Lenin în anii 1893—1894 la începutul activității sale revoluționare, în primii ani ai luptei pentru crearea unui partid muncitoresc revoluționar în Rusia. Acestea sînt: Noi schimbări economice în viața țărănească, Cu privire la așa zisa problemă a piețelor, Ce sînt „prieteniile poporului” și cum luptă ei împotriva social-democraților? Conținutul economic al narodnicismului și critica lui în cartea d-lui Struve. În aceste lucrări îndreptate împotriva narodnicilor și împotriva „marxiștilor legali”, Lenin a făcut o analiză marxistă a orînduirii social-economice din Rusia de la sfîrșitul veacului al XIX-lea și a formulat pentru prima oară ideea alianței revoluționare dintre muncitori și țărani ca mijloc principal pentru răsturnarea țarismului, moșierilor și burgheziei.

Al doilea volum cuprinde lucrările și materialele scrise de V. I. Lenin în anii 1895—1897. Un grup de lucrări publicate în acest volum este consacrat elaborării sarcinilor programatice, tactice și organizatorice ale marxiștilor ruși (Sarcinile social-democraților ruși. La ce moștenire renunțăm? etc). Volumul cuprinde de asemenea scrieri economice ale lui Lenin printre care Cu privire la caracterizarea romantismului economic (publicată în românește și într-o ediție separată).

Al treilea volum îl formează celebra lucrare a lui Lenin Dezvoltarea capitalismului în Rusia, scrisă între 1896—1899. În această lucrare genială, Lenin a dat la iveală trăsăturile și particularitățile caracteristice ale dezvoltării capitaliste a Rusiei, făcând o profundă analiză teoretică și o sintetizare științifică a proceselor de dezvoltare a capitalismului în Rusia. Ea a desăvârșit zdrobirea ideologică a narodnicismului, pregătind terenul pentru crearea partidului muncitoresc marxist din Rusia.

Lucrările cuprinse în volumul al patrulea al Operelor — scrise de Lenin între 1898—1901 — sînt consacrate luptei pentru victoria marxismului revoluționar în mișcarea muncitorească și demascării concepțiilor contrarevoluționare ale narodnicilor, „marxiștilor legali” și „economistilor”.

Volumul al cincilea cuprinde operele lui V. I. Lenin scrise în perioada mai 1901—februarie 1902, dintre care cităm vestita lucrare Ce-i de făcut? ale cărei teze teoretice au constituit bazele ideologice ale Partidului Bolșevic și lucrarea Problema agrară și „criticilor” lui Marx consacrată expunerii și dezvoltării teoriei marxiste a problemei agrare și criticării revizionistilor ruși și internaționali.

Volumul al șaselea cuprinde lucrările scrise de V. I. Lenin între ianuarie 1902—august 1903, consacrate problemei agrare-țărănești, învățăturii despre alianța clasei muncitoare cu țărănimia (Programul agrar al social-democrației ruse, Către sărăcimea satelor etc), elaborării problemei naționale și luptei împotriva naționalismului burghez (Problema națională și programul nostru etc), luptei pentru elaborarea programului revoluționar al partidului clasei muncitoare (Materialele pentru elaborarea programului P. M. S. D. R.).

Lucrările scrise de Lenin în perioada septembrie 1903—decembrie 1904, printre care și cartea Un pas înainte, doi pași înapoi, care a constituit pregătirea organizatorică a P. C. U. S. sînt cuprinse în volumul al șaptelea. Acesta mai cuprinde lucrări importante care caracterizează activitatea lui Lenin la Congresul al II-lea al P. M. S. D. R. și pentru pregătirea celui de al III-lea Congres.

Volumul al patrusprezecelea al Operelor cuprinde cea mai importantă lucrare filozofică a lui V. I. Lenin: Materialism și empiriocriticism scrisă în 1908. Această carte a marcat o nouă epocă în dezvoltarea filozofiei marxiste, ea a apărut și a dezvoltat cu măiestrie bazele teoretice ale partidului marxist — materialismul dialectic — a sintetizat tot ceea ce a dobîndit știința mai important și mai esențial în decursul unei întregi perioade istorice, de la moartea lui Engels și pînă la apariția cărții. Prin conținutul ei, cartea lui Lenin îmbrățișează totalitatea problemelor filozofiei mar-

BIBLIOTECA

MARXIST-LENINISTA

LENIN

DESPRE
IMPOZITUL ÎN NATURĂ

EDITURA DENTRU LITERATURA POLITICA

xiste și reprezintă un strălucit exemplu de marxism creator, o pildă de luptă partinică intransigentă împotriva dușmanilor materialismului dialectic și istoric.

Volumul al douăzecilea conține lucrările scrise de V. I. Lenin în perioada decembrie 1913—august 1914, consacrate luptei duse de bolșevici împotriva oportunismului din mișcarea muncitorească rusă și din cea internațională, consacrate fundamentării și dezvoltării programului bolșevic în problema națională (lucrările: Note critice în problema națională și Despre dreptul națiunilor la autodeterminare), precum și articole cu privire la problema agrară (Țărănimea și munca salariată. Problema agrară în Rusia etc.).

Volumele 21, 22 și 23 cuprind lucrările scrise de Lenin în perioada august 1914—martie 1917. Mare parte din lucrările cuprinse în aceste volume sînt consacrate luptei împotriva războiului imperialist, și social-șovinismului internațional, fundamentării teoriei și tacticii partidului comunist în problemele războiului, păcii și revoluției. Astfel sînt lucrările: Războiul european și socialismul internațional, Despre înfrîngerea propriului guvern în războiul imperialist, Socialismul și războiul, Falimentul internaționalei a II-a, (din volumul 21), Oportunismul și falimentul Internaționalei a II-a, Despre sarcinile opoziției în Franța ș. a. (din volumul 22), Imperialismul și scindarea socialismului, Zece miniștri „socialiști”, Către muncitorii care sprijină lupta împotriva războiului și împotriva socialiștilor care au trecut de partea guvernelor lor și altele (din volumul 23).

În volumul 22 mai găsim și vestita lucrare a lui Lenin Imperialismul — stadiul cel mai înalt al capitalismului.

Celebrele Teze din aprilie în care Lenin a dat partidului și proletariatului un plan concret, fundamentat teoretic și de luptă pentru trecerea de la revoluția burgheză-democratică la revoluția socialistă și a formulat tozınca organizării Republicilor Sovietice, ca cea mai bună formă politică a dictaturii proletariatului, precum și alte lucrări care dezvoltă ideile din tezele din aprilie, sînt publicate în volumul 24 (aprilie—iunie 1917) al Operelor.

Perioada pregătirii Marii Revoluții Socialiste din Octombrie este oglindită în lucrările lui V. I. Lenin cuprinse în volumul 25 (iunie—septembrie 1917). Din volum face parte și cunoscuta lucrare Statul și revoluția.

Volumul al douăzeci și șaselea cuprinde în afară de lucrările consacrate problemelor pregătirii insurecției armate din octombrie de către partidul bolșevic (Bolșevicii trebuie să ia puterea, Marxismul și insurecția, Criza s-a copt, etc.) și materiale (rapoarte, cuvîntări, etc.) care arată activitatea lui Lenin de conducător al partidului și al maselor muncitoare, ca organizator și conducător al Statului Sovietic în primele luni ale existenței acestuia (Decret asupra păcii, Decret asupra pămîntului etc.). Într-o altă serie de lucrări din acest volum Lenin tratează problemele construcției socialiste, demonstrează necesitatea realizării evidenței și controlului mai strict în economia națională și vorbește despre necesitatea desfășurării întrecerii socialiste (Cum trebuie organizată întrecerea). Între cele 14 lucrări și documente incluse pentru prima oară în acest volum, se află și o notiță: Despre sarcinile bibliotecii publice din Petrograd (pag. 317).

Ultimul volum din Opere apărut pînă în prezent în romînește este cel de al douăzeci și șaptelea. El cuprinde rapoartele, cuvîntările și articolele din perioada februarie-iulie 1918, care reflectă activitatea lui Lenin pentru ieșirea revoluționară a Rusiei din războiul imperialist, pentru consolidarea tinerei Puteri Sovietice. Un loc important ocupă în acest volum lucrările consacrate construcției socialiste, organizării evidenței și controlului de masă, sporirii productivității muncii, desfășurării întrecerii socialiste, cultivării unei noi discipline în muncă. Printre aceste lucrări figurează și celebra lucrare Sarcinile imediate ale Puterii Sovietice.

*
* * *

Un rol de seamă în acțiunea de popularizare și răspîndire a cărții care conține tezaurul ideilor leniniste revine bibliotecarilor din întreprinderi, instituții, școli, universități, etc. Pentru a le putea recomanda cu competență cititorilor, bibliotecarii trebuie să cunoască conținutul principal al lucrărilor lui Lenin — folosindu-se în acest scop de prefețe, recenzii din presă, indici de materii, etc. Este de dorit ca bibliotecarii să pună la îndemîna cititorilor ultimele ediții ale operelor lui Lenin, care sînt traduse mai bine decît vechile ediții.

Vizitând muzeul „V.I. LENIN-I.V. STALIN“

În sălile clădirii cu portici și colonade în stil românesc, de la capătul șoselei Kiselef, a fost deschis de curând muzeul „Lenin-Stalin“.

Privind citeva ore cele 1047 exponate-fotografii, fotografii de manuscrise, exemplare originale sau reproduceri ale primelor ediții din unele opere de seamă ale lui V. I. Lenin și I. V. Stalin, copii sau fotografii ale unor sculpturi și picturi sovietice celebre, retrăiești glorioasa istorie a luptelor necurmate ale comuniștilor pentru fericirea omului.

Ca o carte vie, muzeul înfățișează viața și activitatea marelui V. I. Lenin întemeietorul P.C.U.S. și al Statului Sovietic precum și a continuatorului credincios al operii sale, I. V. Stalin.

Sîntem în prima sală. Aci sînt redată evenimentele anilor 1870—1901. La 22 aprilie 1870 în orașul Simbirsk de pe Volga se naște Vladimir Ilici Ulianov (Lenin). O machetă înfățișează casa unde s-a născut și a copilărit. Iată și carnetul lui de școlar care confirmă calitățile excepționale și seriozitatea cu care studia tînărul Ulianov.

Vladimir Ilici Lenin prețuia cu deosebire operele literare ale căror eroi aveau un caracter tare, de neclintit. Cărțile citite în anii aceștia: operele lui Pușkin, Cernișevski, Dobroliubov, Tolstoi, *Capitalul* lui Karl Marx vorbesc despre preocupările superioare ale aceluia care va deveni mai tirziu conducătorul genial al clasei muncitoare, al revoluției proletare.

Anul 1887 a însemnat o cotitură în viața lui Lenin,

anul cînd el a pornit neclintit pe drumul revoluției. La începutul acestui an, o mare durere lovi familia Ulianov. Fratele lui Vladimir Ilici a fost arestat la Petersburg pentru participare la pregătirea atentatului împotriva țarului Alexandru al III-lea. Copia unui tablou al lui P. P. Belousov, reprezentînd pe V. I. Lenin alături de mama sa, curînd după uciderea de către călăii țariști a lui Alexandru Ilici Ulianov. „Noi a spus atunci Lenin combătînd țarodnîci — vom merge pe altă cale“. Această cale nouă, calea creării partidului proletar, a luptei pentru cucerirea puterii de către clasa muncitoare a devenit tînta vieții, a glorioarei activității teoretice și practice a lui V. I. Lenin.

Vizitînd în continuare muzeul, te pătrunde tot mai adînc sentimentul că documentele care împodobesc pereții celor zece săli oglîdesc nu numai firul vieții și al luptei glorioase a lui Lenin și Stalin, ci însăși istoria vie a mișcării muncitorești din Rusia, istoria uniunii socialismului cu masele, înfăptuită prin închegarea partidului marxist revoluționar al proletariatului.

Sfîrșitul anului 1887. Fotocopia unui act datînd din acea vreme arată că Lenin este exclus de la cursurile universității din Kazan. Alături este tabloul închisării din același oraș, unde Lenin a fost internițat pentru prima dată, primînd botezul revoluției la vîrsta de 17 ani.

August 1893. Lenin sosește la Petersburg — centrul politic al Rusiei. Aci el unește toate cercurile marxiste în cadrul *Uniunii de luptă pentru eliberarea clasei muncitoare* pregătînd astfel terenul pentru crearea unui partid muncitoresc marxist revoluționar.

Din această perioadă datează și primele lucrări teoretice ale lui Lenin. În primăvara și în vara anului 1894 Lenin scrie celebra lui carte *Ce sînt „prietenii poporului“ și cum luptă ei împotriva social-democrațiilor*. Geniala lucrare a lui Lenin care a fost șapirografiată clandestin numai în citeva zeci de exemplare, se află expusă în vitrinele muzeului. Lucrarea epocală a lui Lenin a demascat caracterul reacționar al narodnicismului, arătînd totodată că adevărații prieteni ai poporului sînt marxistii, că drumul

Coperta lucrării:
Ce-i de făcut?

Sala Mării Revoluții Socialiste din Octombrie la muzeul V. I. Lenin—I. V. Stalin

eliberării celor ce muncesc este drumul drept al luptei spre victoria revoluției comuniste.

Această lucrare a fost citită la Tiflis și de tânărul Stalin care deabia intrase în mișcarea revoluționară. Vizitatorii expoziției se oprise îndelung pentru a privi macheta care înfățișează casa sărăcăcioasă din Gori unde s-a născut Stalin; sînt cercetate cu interes copertile cărților pe care le studia Stalin între anii 1894—1899: *Capitalul, Manifestul Partidului Comunist, Divergențele noastre de Plehanov, Ce sînt «prieteniile poporului» și cum luptă ei împotriva social-democraților?* și alte lucrări ale lui Lenin.

La 9 decembrie 1895 guvernul țarist l-a arestat din nou pe Lenin. Un grup de fotografii înfățișează exteriorul și interiorul celei nr. 193 între ai cărei pereți a fost ținut Lenin 14 luni. Dar nici în închisoare sau în deportare unde a fost trimis pe încă trei ani, activitatea lui clocotitoare nu s-a întrerupt. Lupta nu a conținut nici o clipă. În sînul mișcării muncitorești revoluționare, formarea partidului devenise din zi în zi o necesitate tot mai arzătoare. Apariția *Iskrei* în decembrie 1900 avea să joace în această privință un rol hotărîtor. În articolul de fond

al primului număr, Lenin arată scopul fundamental al ziarului *Iskra* și anume crearea unui partid puternic și organizat, fără de care clasa muncitoare nu va putea înfrînta marea sa misiune istorică de a se elibera pe sine și întreg poporul din robia politică și economică.

Trecem în alta sală. Tată fotocopile manuscrisului lui Lenin: *Un pas înainte, doi pași înapoi*, a ziarului *Proletariatul*. *Bridzola* (Supta proletariatului) din 1 ianuarie 1905, în care este publicat articolul lui Stalin *Clasa proletarilor și partidul proletarilor*, fotocopile documentelor Congresului al III-lea al P.M.S.D.R.

Într-o nișă de marmură albă se află expus un exemplar din prima ediție rusă, tipărită în martie 1902, a genialei lucrări *Ce-i de făcut?* operă în care Lenin a dezvoltat pentru prima dată în istoria gândirii marxiste, pînă la rădăcină, originile ideologice ale oportunistului, ridicînd la înălțimea cuvenită însemnătatea partidului ca forță ce revoluționează și conduce mișcarea muncitorească, elaborînd în mod genial hazele ideologice ale partidului.

Se apropie anul revoluționar 1905. La 9 ianuarie începe revoluția în Rusia, pe care Lenin o prevăzuse cu mult înainte. Departate de țară, în Elveția, unde fusese nevoit

să emigreze, Lenin urmărește desfășurarea revoluției, formînd sarcinile principale ale partidului în revoluție, înarmarea proletariatului și a țărănimii, pregătirea și organizarea insurecției armate.

Izbucnirea revoluției îl face pe Lenin să grăbească convocarea Congresului al III-lea pentru a pune capăt destrămării și dezorganizării introduse de menșevici în activitatea partidului, dar mai ales pentru elaborarea tacticii partidului în timpul revoluției. În aprilie 1905 se înfrunțește la Londra cel de al III-lea Congres al P.M.S.D.R. Mărturie ale activității neobosite desfășurate de Lenin cu acest prilej, sînt manuscrisele proiectelor de rezoluții pe care el le-a redactat și sprijinit pentru a fi adoptate, articolele lui apărute în ziarul *Vpered* și în *Proletariul*.

În iulie 1905 apare lucrarea *Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică* în care Lenin supune unei critici nimicitoare tactica menșevicilor și fundamentează în mod genial tactica bolșevicilor. „Proletariatul — scria Lenin — trebuie să ducă pînă la capăt revoluția democratică, alăturîndu-și masa țărănimii, spre a zdrobi prin forță rezistența absolutismului și a paraliza nestatornicia burgheziei. Proletariatul trebuie să săvîrșească revoluția socialistă, alăturîndu-și masa elementelor semi-proletare ale populației spre a zdrobi prin forță împotrivirea burgheziei și a paraliza nestatornicia țărănimii și a micii burghezii“. Aceasta a constituit o nouă teorie a revoluției socialiste, care a înarmat partidul bolșevic și l-a ajutat să obțină victoria în Marea Revoluție din Octombrie 1917. În Octombrie 1905 izbucni greva generală politică și în focul luptei se născură sovietele.

Tablouri ca: *Masacrul muncitorilor în fața Palatului de iarnă de Vladimirov, Greva generală a feroviarilor din Octombrie 1905* de S. Saviłki, *Lupta pe podul Gorbati din*

Presnia și Pe baricade, evocă puternic freamătul revoluționar al maselor poporului rus care au ridicat cu un eroism neîntilnit baricadele primei revoluții populare din istoria imperialismului.

Prima revoluție rusă din 1905—1907 a fost reprimată de țarism cu o cruzime barbară. Ea a arătat însă clar că numai clasa muncitoare poate fi conducător al revoluției burghezo-democratice, că numai ea este în stare să ducă revoluția pînă la capăt și să curețe calea ce duce spre socialism.

Revoluția din 1905 a avut un puternic răsunet și în țara noastră. Un stand al expoziției cuprinde o serie de documente ca manifestul cerului *Rominia muncitoare* care convoca la Eforie o întrunire de solidarizare cu revoluția rusă precum și ziare din acea vreme, care relatau amploarea răscoalelor țărănești din 1907 și sîngeroasa reprimare a regimului burghezomosieresc.

După înfrîngerea primei revoluții ruse din 1905—1907, ueste întreaga Rusie se întinse înțoliul negru al teroarei stolipiniste. Lovitura principală a guvernului țarist este îndreptată împotriva bolșevicilor. Conducătorii bolșevicilor sînt în parte arestați, sau nevoiți să emigreze. Frunze, Kuibșev, Sverdlov, Ordjonikidze, Voroșilov, Molotov, Kirov, Kalinin, Dzerjinski, sînt întemnițați sau deportați. I. V. Stalin este arestat și deportat în Siberia. Potrivit hotărîrii Centrului bolșevic, Lenin pleacă în străinătate la Geneva. *Decembrie 1907*, scrie pictorul A. Rîkov sub tabloul său care îl înfățișează pe Lenin plecînd noaptea, pe ghiată, sore una din insulele Finlandei, de unde să se imbarce pe un vapor.

Prima revoluție rusă a fost înfrîntă, dar anii de reacțiune care au urmat nu i-au înfrînt pe bolșevici, pe Lenin.

Lenin arată că victoria țarismului nu poate fi decît vremelnică, nestabilă. El prevede că un nou avînt al revoluției va veni în mod inevitabil.

Toate articolele scrise de Lenin în această perioadă sînt pătrunse de încrederea nețărmurită în forțele clasei muncitoare, în apropiata victorie.

În mai 1909 iese de sub tipar *Materialism și empirio-criticism*. Fotografiile bibliotecii din Geneva și ale bibliotecii Muzeului Britanic din Londra arată locurile unde Lenin a desfășurat o activitate gigantă, consultînd peste 1000 de cărți pentru a elabora această operă genială a materialismului dialectic.

În mijlocul unei săli se înalță macheta casei din Praga unde s-au desfășurat lucrările *Conferinței a VI-a* care i-a izgonit pe menșevici din partid și a întemeiat un partid de tip nou, de sine stătător, partidul leninismului.

Anul 1910 și Poporul își strînge rîndurile după înfrîngerea suferită. Apar semnele unui nou avînt revoluționar, așa cum prevăzuse Lenin. Ceea ce a dat un îmbelz puternic, intensificarea luptei clasei muncitoare au fost evenimentele de la Lena (Siberia). Un tablou înfățișează sîngulitorul măcel de la Lena, cînd au fost uciși în mod barbar cîteva sute de muncitori mineri.

Din inițiativa muncitorilor din Petersburg apare în pri-

măvara anului 1912, ziarul bolșevic legal *Pravda*. Iată, într-o fotografie, casa din Petersburg unde se edita *Pravda* iar alături tabloul lui Denișovski *In redacția Pravdei* unde V. M. Molotov stă de vorbă cu corespondenții muncitori.

În 1914 izbucnește primul război mondial imperialist. Exilat din Austria, unde se găsea la începutul războiului, Lenin pleacă în Elveția unde scrie o serie de lucrări importante printre care, în anul 1916, clasică operă *Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului*, care a înarmat partidul și clasa muncitoare cu o genială analiză marxistă a noilor condiții de luptă ale epocii contemporane.

Numeroase documente, fotografii, tablouri, descriu lupta neobosită a lui Lenin și a partidului bolșevic, singurul partid rămas în întregime credincios internaționalismului proletar — în anii primului război imperialist. Sculpturi, fotografii, tablouri, cărți, manuscrise, fotocopii, afișe... Este o perioadă scurtă, dar de o însemnătate atît de covîrșitoare în istoria omnirii. Anii 1917-1918, istoria clocotitoare a Marelui Octombrie.

Evenimentele atît de cunoscut ale anului 1917 se perindă prin fața ochilor

Detaliu din manuscrisul „Imperialismul, stadiul cel mai înalt al Capitalismului” (pag. 30—31)

noștri. Iată copia tabloului lui S. M. Skubko *Sosirea lui Lenin în Petrograd în aprilie 1917*, Tabloul lui Brodski: *Lenin la uzinele Putilov*. Locopia manuscrisului lui Lenin: *Rezoluția asupra insurtecției armate*. Elemente trădătoare ca: Rikov, Kamenev, Zinoviev, Buharin, Troțki și alții au divulgat însă faptul că partidul bolșevic a trecut la pregătirea directă a insurtecției. Avertizați de trădători, dușmanii revoluției au luat imediat măsuri pentru a preîntîmpina insurtecția și a zdrobi partidul bolșevic, conducătorul revoluției. Dar nici o forță nu mai putea opri revoluția.

În noaptea de 24 octombrie Lenin sosi la Smolnti, luînd în mîinile sale conducerea insurtecției. La 25 octombrie (7 Noiembrie) garda roșie și trupele revoluționare ocupară găurile, poșta, telegraful, ministerele, banca de stat. În aceeași zi bolșevicii lansară un apel *Către cetățenii Rusiei*, semnat de Lenin. Iată copia emoționantului tablou al lui V. A. Serov: *Lenin proclamă Puterea Sovietică*, fotocopiile primelor decrete ale Puterii Sovietice, semnate de Lenin în primele zile ce au urmat Marelui Octombrie.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a învins. A fost instaurată dictatura proletariatului. Proletariatul rus, condus de partidul bolșevic, îndrumat de Lenin a insti-

tuit pentru prima dată în lume, un nou tip de stat, statul sovietic socialist, a deschis drum larg socialismului biruitor.

Standuri speciale evocă puternicul răsunet al acelor evenimente în rîndurile poporului nostru. Apar în țară primele grupuri comuniste în sinul vechii mișcări muncitorești. Iată manifeste ale diferitelor cercuri comuniste din țară.

... Anii războiului civil. Imperialiștii americani, englezi, francezi și japonezi, debarcă trupe intervenționiste în Rusia și ocupă trei sferturi din țară. Cu sprijinul lor, contrarevoluția internă organizează un șir de rebeliuni împotriva Puterii Sovietice.

În aceste împrejurări extrem de grele, socialiștii revoluționari cu complicitatea lui Troțki și a lui Buharin și cu sprijinul imperialiștilor străini organizează un atentat împotriva lui Lenin. La vestea acestui atentat criminal, muncitorii, țărani și soldații de pe front au fost cuprinși de o indignare fără margini. Iată fotocopia Telegrammei trimisă lui Lenin de ostașii Armatei I-a: „Scumpe Vladimir Ilievici Lenin. Cucerirea orașului dvs. natal este un răspuns la o rană a dvs. iar pentru a doua rană va fi Samara!”

Sub conducerea Partidului Comunist popoarele Rusiei sovietice au zdrobit pe dușma-

nii puterii poporului muncitor, P.C.U.S. a scos cu iscusință la malul înșorit corabia sovietică din furtuna războiului.

Apoi, primii ani ai reconstrucției. Documentele muzeului vorbesc despre măreția acelor ani. Iată tabloul lui Sokolov care-l înfățișează pe Lenin luînd parte la Kremlin la subotnicul general de la 1 mai 1920.

La 21 ianuarie 1924, în localitatea Gorki din apropiere de Moscova, a încetat din viață Lenin, întemeietorul și conducătorul Partidului Comunist, întemeietorul primului stat socialist, și conducătorul oamenilor muncii din lumea întreagă.

În ultima sală a muzeului, între drapele îndoliate — masca mortuară a lui Lenin. Iată și ziarul *Socialismul* din București. Pe frontispiciu stă scris: „Tovarășul Lenin a murit. Dar revoluția proletară înaintează”. Sub steagul lui Lenin, sub conducerea Partidului Comunist în frunte cu Stalin, discipolul credincios și continuatorul operei lui Lenin, poporul sovietic a construit victorios socialismul și a trecut astăzi la construirea comunismului.

Muzeul „V. I. Lenin-I. V. Stalin” constituie un prețios ajutor al oamenilor muncii din țara noastră care studiază istoria gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

Despre consfăturile cu CITITORII

DUMITRU MIRCEA
scriitor
laureat al Premiului de Stat

Întâ o problemă care ar trebui să intereseze cel puțin trei categorii de oameni. Mai întâi pe scriitorii noștri, pe cititori în al doilea rând și, în sfârșit, pe bibliotecari. Dacă i-am lăsat la urmă, să nu-și inchiuie harnicii noștri activiști din biblioteci că am făcut-o dinadins, nici că munca lor este mai puțin importantă decît munca noastră, a scriitorilor. În problema aceasta, a legăturii cu cititorii, ei, bibliotecarii, sînt mijlocitorii noștri direcți, prietenii noștri apropiați.

În cei vreo patru-cinci ani de cînd am devenit scriitor cît de cît cunoscut, am participat la multe consfătuiri cu cititorii, am ținut conferințe despre cărți și literatură, am răspuns la multe întrebări și am ascultat prețioase sugestii în legătură cu munca mea ori a altor tovarăși. De la fiecare întîlnire de acest fel ieșeam cu inima încălzită. Am constatat că cititorii noștri sînt dornici de literatură originală, sînt nespuse de bucuroși să-i cunoască pe creatorii literaturii noastre, sînt, în același timp, grozav de interesați în privința temelor literaturii și dovedesc un ascuțit spirit critic, chiar dacă uneori își exprimă părerile naiv și încilcit...

Aș dori să descriu cîteva întîlniri de felul acesta, năzuid să scot la iveală niște învățăminte pe care le cred folositoare. Iată, de pildă, într-o zi din toamna anului 1953, umblam pe meleagurile Moldovei de nord. M-am oprit în Văculești, comună mare și împrăștiată, nu departe de Dorohoi. Trebuia să țin o conferință. Oamenii, bucuroși că înaintea lor se află un scriitor „în carne și oase”, cum s-a exprimat directorul căminului cultural, m-au rugat să le vorbesc ceva despre literatură, despre foloasele cărților, despre cum trebuie să citim o carte, și — dacă pot — despre cum se scrie o carte.

Întrebările ce mi s-au pus m-au sur-

prins, găsindu-mă total nepregătit pentru răspuns. Și în vreme ce în minte îmi alcătuiam la repezeală un oarecare punctaj ca să nu dau de rușine tagma scriitoricească, mă bucuram... Întrebările acelea dovedeau încă odată, interesul deosebit al maselor pentru munca noastră de condeieri, pentru cultură și instruire... Cu inima bătînd de emoție m-am ridicat la cuvînt și am vorbit timp de jumătate de ceas. Nu mai țin minte ce-am spus — totul era improvizat — dar am simțit stabilindu-se între mine și ascultători un fel de comuniune. M-au ascultat cu atenție deosebită, iar directorul mă informă la sfîrșit că a fost cea mai liniștită și mai atentă asistență din ultimul timp. M-am hotărît pe dată să mai rămîn în acel sat, să organizez o șezătoare literară ca lumea și să ne cunoaștem mai bine. Iată însă că în timp ce vorbeam mi se aduce de la Sfat o hirtiușă prin care aflai că sînt chemat degrabă la București. S-au dus pe copcă bunele intenții! Mi-am luat rămas bun de la ascultătorii mei făgăduindu-le o revedere...

Am scris despre întîlnirea aceasta în „Contemporanul”. La cîtăva vreme am primit o scrisoare de la directorul căminului cultural prin care aflam cu bucurie că vorbele mele dăduseră roade... S-au ținut seri culturale la cămin, s-au înjghebat grupuri de lectură, s-a făcut recenzia romanului meu cu o foarte numeroasă participare — circa 300 de persoane — și se preconizau mai departe alte și alte asemenea recenzii... Vasăzică, se întîmplase o înviorare în obișnuita activitate culturală și directorul mă asigură că se datește consfăturii noastre. Și-mi comunica dorința lor de a cunoaște cît mai mulți scriitori.

Altă dată, acum vreo cinci luni, am fost chemat în raionul Topoloveni la o

La consfătuirea scriitorului Al. Jar cu muncitorii de la Grivița Roșie a luat cuvîntul tov V. Bigu

consfătuire, în cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice. Tovarășa bibliotecară de la biblioteca raională din Topoloveni, organizase într-o comună o discuție despre „Literatura sovietică în sprijinul transformării socialiste a agriculturii”. Eu se cuvenea să conferențiez despre treaba asta. Vreme de mai multe săptămîni, tovarășa noastră s-a zbatut să-i iasă bine consfătuirea. A călcat de nenumărate ori calea de la raion la comună, lungă de cincisprezece kilometri, a pregătit oameni care să se ridice la cuvînt — vreo douăzeci—dîndu-le cărți și îndrumări cum să citească. Prin urmare totul trebuia să meargă ca pe roate... Am vorbit despre literatura sovietică, așa cum m-am priceput. Apoi, au început oamenii să-și spună părerile despre cărți... Au vorbit mulți, spunînd aceleași lucruri despre *Pămînt desțelenit*, *Secerișul*, *Zorile* și alte cărți. Lucruri obișnuite, culese din prezentări și prefețe. Nota personală a cititorului nu era nicăieri. Eram grozav de indispus. Constatam cu părere de rău că se iroseau în vînt osteneala, timp și bunăvoință. În sală stăruia o amorteală cumplită... Cu toată strădania tovarășei bibliotecare, nu cred că acea consfătuire s-a soldat cu urmări binefăcătoare. Cred mai degrabă că dînsa nu s-a priceput s-o organizeze. A prevăzut-o în stil mare, prea mare, a socotit să epuizeze această temă atît de bogată în literatura sovietică, printr-o simplă convorbire despre un șir de cărți. Din totul n-a rămas decît ideea că în literatura sovietică s-au scris multe și nenumărate cărți în sprijinul transformării socialiste a agriculturii. Învățămintele din acele cărți s-au înecat în amănunte neesențiale și în relatări

sarbede despre subiectul și conținutul cărților. Imi părea rău de bibliotecară, de munca depusă, de osteneala și vremea cheltuită cu prea puțin folos...

Am lăudat-o pentru interesul său, dar i-am arătat că nu se simțea nevoia alților vorbitori, că nota personală a vorbitorilor trebuia mai mult stimulată, că e bine să continue, cu mai multă ardoare și mai ales, cu un mai puțin încărcat program de cărți... O asemenea temă se cuvine popularizată prin cărți și discuții, îmbinată cu exemple din literatura noastră cu același conținut. Și să nu vorbească cinci oameni despre aceeași idee, să se pună accent pe învățatura personală pe care cititorul a scos-o din carte.

Ceea ce însă vreau să arăt, este faptul că două consfătuiri au dat rezultate diferite. Una deși mai puțin pregătită, a avut răsunset. Alta, pregătită multă vreme, cu suflet și cu străduință, cu dragoste chiar, n-a fost decît o adunare obisnuită din pricina orientării greșite. Rolul scriitorului adus să conferențieze s-a pierdut cu desăvîrșire.

Ei, învățăm din fiecare acțiune. Va învăța și tovarășa Tiniș, bibliotecara din Topoloveni, pentru că bunăvoință are. Nu ne naștem de-a dreptul bibliotecari și propagandiști perfecți. Învățăm. Dar tovarășii noștri bibliotecari, se cuvine să știe că avem scriitorii puțini — cu toată creșterea tagmei noastre de la 23 August 1944 încoace — și că nu putem acoperi întreaga țară cu dînsii, oricît ar fi de activi în domeniul întîlnirilor cu cititorii. De aceea, trebuie folosiți mai degrabă în consfătuiri despre cărți scrise de dînsii. În cadrul acestora, scriitorii pot să vorbească și despre literatura sovietică, despre ce învățăm de la maestrul sovietic, despre cum am crescut la lumina acestei învățături, despre cum se scriu cărțile și cum trebuie citite... Să mai știe tovarășii bibliotecari că o consfătuire se cere legată totdeauna de o problemă importantă și la ordinea zilei, e greșit, de pildă, să organizezi în plină campanie de însămînțări, o consfătuire despre romanul *Neamul Jurbinilor*, cum am descoperit că se organizase în primăvara lui 1954 în raionul Drăgănești-Olt. Fără îndoială, *Neamul Jurbinilor* e o carte excelentă, dar nu știu ce legătură pot avea construcții de corăbii cu campania de însămînțări! Nu era mai potrivit *Secerișul*, unde se vede bătaia colhoznicilor pentru însămînțări? Ori alte romane sovietice și romînești, cu subiect din agricultură?

Așa dar, ni se cere o bună orientare. În privința aceasta tovarășa de la Topoloveni de pildă n-a greșit cituși de puțin. S-a orientat foarte bine; păcat că în altă direcție nu s-a mai gândit.

Trebuie să spun însă că bibliotecarii noștri, acești neobosiți activiști ai cărții, primesc din partea noastră, a scriitorilor, foarte puțin ajutor. E drept, la niște ocazii cum ar fi *Decada cărții* ori *Săptămâna cărții sovietice*, ne repezim cite doi-trei și ținem șezători literare, mai ales la orașe. Către sate ne lăsăm mai greu... dacă nu foarte greu. Iar cititorii ne cer răspunsuri la tot felul de întrebări. Au păreri despre cărțile noastre, foarte bune păreri; au și observații; foarte obiective observații. Unii dintre cititori, mai îndrăzneți, pun mâna pe condei și ne scriu părerile lor, încheindu-și scrisorile în deobște cu dorința de a ne cunoaște. Noi scriem pentru popor, dar căutam încă destul de puțin părerea acestuia, deși acolo sînt immagazinate sumedenie de învățăminte pentru noi. Mai degrabă ne interesează aprecierea vreunui critic literar de meserie care își publică articolul în cine știe ce gazetă. Și asta-i bine, fără îndoială, dar mai multă satisfacție ai dacă poți învăța de la cititori, sau dacă afli de la cine știe care cetățean că l-a ajutat cartea dumitale, că i-a deschis ochii într-o problemă.

De aceea ni se impune — realitatea dezvoltării culturale a maselor ne impune — un mai strîns contact cu cititorii. Iar activiștii din bibliotecă sînt cei mai apropiați prieteni ai noștri pentru că ei mijlocesc legătura dintre noi și cititori. Dintr-un mai strîns contact avem cu toții de ciștigat...

Oare-i puțin lucru să auzi de pildă, din gura lui Gheorghe Roșu colectivist în satul Chișcăreni, raionul Iași, că i-a plăcut grozav *Un om între oameni*? A luat-o din bibliotecă, recomandată de bibliotecar. Gheorghe Roșu, tată a șase copii, toți mărunței ca mărgelele, mi-a vorbit astfel despre cărți:

„Parcă ai bea-un vin bun, cînd citești ceva frumos. Te ia cu amețea, nu știu cum. Dintr-o dată înțelegi altfel lumea asta, mai cu lărgime. Parcă ți se adaugă încă doi ochi și încă un creier... Și-a doua inimă.

— Se vede că ești cititor harnic...

— Păi, acum pot și eu. Sînt colectivist... Iacă, am plăcere să văd la masa mea, să închin un pahar de vin cu un om care scrie. Mă bucur că ești tînăr. Ține-o înainte, că-i lucru mare.

Iar Petre Storișteanu, din același sat și din aceeași gospodărie colectivă, un flăcău de vreo 25 de ani, citea împreună cu nevasta și discutau despre trista soartă a lui Grigore Melehov din *Donul liniștit*. Pentru dînsul, „literatura e un fel de muzică a sufletului. Parcă și inima cîntă cînd citești. Cîntă și plînge. Iar omul învață să prețuiască viața”.

Uimitoare cuvinte pentru noi, mai ales știind că vin de la oameni ținuți atîta vreme în întuneric. Ei în afară de vite, plug și sapă nu mai știau înainte mare lucru. Și uite, ce oameni a ridicat regimul nostru dintr-înșii!

Se cuvine să-i cunoaștem și să-i înmulțim. Se bucură nespus cînd strîng mîna unui scriitor, mîna unui om care le-a prilejuit plăcere prin cărțile lui.

De aceea se cuvine să avem o cit mai strînsă legătură cu dînsii. Și să nu uităm că biblioteca și bibliotecarii sînt legătura noastră directă cu cititorii. Cit despre bibliotecari, eu cred că ar trebui să fie mai îndrăzneți. Să organizeze întîlniri și să scrie din vreme scriitorului... Să-i ceară participarea. Socot că nu vor fi refuzați. Nu cred că există în țara noastră scriitori care refuză să-și cunoască cititorii.

Asemenea scriitori nu există la noi și nici n-au ce să caute. Prin urmare, muncă și îndrăzneală; inițiativă și perspicacitate. Ca să creștem oameni luminați, oameni cu bună știință de carte, spre folosul întregului nostru popor.

DIN EXPERIENȚA BIBLIOTECILOR SOVIETICE

Popularizarea cărților de literatură sovietică la bibliotecile din Leningrad

N. GLAGOLEVA și S. KELLERMAN

Biblioteca centrală orașenească „Maia-
kovski” și bibliotecile de masă din
Leningrad au desfășurat în ultimii ani o
activitate rodnică de popularizare a căr-
ților de literatură sovietică. S-a acordat o
atenție mai mare îndrumării lecturii căr-
ților de literatură sovietică astfel că, bi-
bliotecarii și cititorii au început să-și ex-
prime mai activ părerea asupra operelor
scriitorilor.

De asemenea, bibliotecile au acordat
un rol important popularizării cărților
din literatura republicilor unionale dră-
țești.

Temele principale alese în acest scop
au fost următoarele: *Lupta pentru pace
în lumea întreagă, Chipul inovatorului în
literatură, Înfrățirea morală a omului
sovietic în literatură, Familia în litera-
tură, Tinerii constructori ai comunismu-
lui, oglindii în literatură.*

O atenție deosebită s-a acordat
popularizării poeziei sovietice.

Pentru îndrumarea individuală a lec-
turii a fost mult folosită bibliografia de
recomandare. Materialele bibliografice au
ajutat fiecărui cititor să-și întocmească un
plan de lectură a cărților de literatură.
Pe de altă parte, materialele bibliografice
au ajutat la o mai bună folosire a fon-
dului de cărți. Astfel, unii bibliotecari au
avut impresia că anumite cărți au fost
citite de toți cititorii. Totuși, cercetind

materialele bibliografice, cititorii și-au
dat seama de contrariul.

În urma acestei munci, cererile citi-
torilor au crescut, iar mulți au început
să-și exprime părerea asupra operelor ci-
tite.

Toate acestea și-au găsit expresia în cu-
vințele oamenilor muncii la consfătuirile
cu cititorii.

În ultimii ani scriitorii au devenit mu-
salari obișnuiți ai bibliotecii centrale
„Maia-
kovski”. În prezent au fost dis-
cutate și aprofundate următoarele roma-
ne ale autorilor din Leningrad: *Zilele
tinerii noastre* de V. Kellinskaia, *Rusia
tinăra* de Iu. Gherman, *Aurora boreală*
de N. Nikitin și altele.

Foarte interesante au fost pentru ci-
titori, întâlnirile cu scriitorii din Moscova
— S. Scipaciov, R. Kim și alții.

În vara anului 1953, când bibliotecii i
s-a atribuit numele poetului V. V. Maia-
kovski, lucrătorii bibliotecii și cititorii
ei au fost felicitați de poezii din Leni-
grad. Aceștia au participat la acțiunile
de masă organizate de biblioteca centrală
în colaborare cu Comitetul raional al
Komsomolului. Astfel, la consfătuirea tineri-
lor cititori, închinată temei *Drumul glo-
rios al Komsomolului* au citit din versu-
rile lor, poezii M. Dudin, V. Lișii și
V. Kuznețov.

O acțiune nouă a bibliotecii centrale a
fost organizarea împreună cu redacția
revistei „Zvezda” a unei consfătuiri cu

tema *Munca oglindită în literatură*. Au fost discutate cărțile *Ceasul fierbinte* de O. Ziv și *In Donbass* de B. Gorbaloș. Problemele discutate au fost oglindite în revista „Zvezda“ la rubrica *Tribuna cititorilor*.

Pentru intensificarea popularizării poeziei sovietice, biblioteca centrală împreună cu secția din Leningrad a Uniunii Scriitorilor au organizat în 1953 lecturi din operele poezilor sovietici. La această acțiune au participat peste 40 de poeți ca de pildă A. Prokofief, B. Timoteev și mulți alții din Leningrad, precum și poeți din Moscova, M. Aligher, V. Imber, L. Oșarin și I. Selvinski.

Întilnirile între cititorii și poezii din Leningrad au avut loc și la alte biblioteci orașenești.

Anul trecut biblioteca centrală a organizat o seară de satiră și umor cu participarea lui L. Lenci, V. Bahnova și la Kostiukovski. La toate aceste acțiuni au fost amenajate expoziții de cărți și s-au editat buletine cuprinzând sugestiile și dorințele cititorilor.

Biblioteca „Maiakovski“ și alte biblioteci din oraș au acumulat o experiență mare în munca de popularizare a cărții de literatură. Această experiență le-a folosit pentru întimpinarea celui de al doilea Congres unional al scriitorilor sovietici.

Imediat după apariția comunicatului care anunța convocarea congresului,

biblioteca centrală a întocmit planul unor acțiuni de masă închinale acestui eveniment important în viața țării noastre. În iunie s-a ținut o consfătuire metodică cu bibliotecarii din oraș, la care s-au discutat rezultatele popularizării cărții de literatură pe anii 1953-1954 precum și sarcina bibliotecilor de masă în legătură cu Congresul care urma să aibă loc.

În septembrie a avut loc o a doua consfătuire, mai amplă, la care redactorul

principal al revistei „Zvezda“ V. P. Druzina, a ținut referatul cu tema: *Literatura sovietică în preajma celui de-al doilea Congres al scriitorilor sovietici*.

Cabinetul metodic a întocmit o serie de materiale în ajutorul popularizării cărții de literatură sovietică. (Tematică pentru expoziții de cărți, fișiere, afișe pentru biblioteci, etc.).

În scopul de a atrage masa cititorilor să participe la pregătirea celui de al doilea Congres al scriitorilor sovietici, biblioteca centrală a multiplicat următoarea chemare:

„Stimate cititor,

Spre sfârșitul anului 1954 va avea loc cel de al doilea Congres al Uniunii Scriitorilor Sovietici.

Congresul scriitorilor are o mare importanță politică și culturală pentru întregul popor. Pregătirea Congresului, aprecierea succeselor literaturii noastre, organizarea unei critici principiale pentru arătarea lipsurilor literaturii, constituie cauza marelui largi ale cititorilor adică interesul în creșterea și dezvoltarea literaturii sovietice.

Pentru ca scriitorii să cunoască mai bine nevoile și cerințele cititorului, biblioteca vă roagă să trimiteți sugestiile Dvs., care vor fi folosite la întocmirea unui material conținând propuneri ale cititorilor din Leningrad către cel de al doilea Congres al scriitorilor sovietici“.

Biblioteca

S. Babaevski la o consfătuire cu tineretul.

Această chemare a găsit un ecou larg în rindurile cititorilor.

Bibliotecile au primit multe păreri despre operele scriitorilor sovietici. Aceste păreri au fost concentrate sub formă de albume și buletine. La biblioteca centrală și la alte biblioteci de masă din Leningrad s-au amenajat vitrine speciale unde au fost afișate părerile cititorilor. Unele din aceste păreri au fost înscrise pe bandă de magnetofon. Cele mai interesante păreri au fost trimise redacției revistei „Novii mir”.

De asemenea, în legătură cu Congresul s-au organizat multiple întâlniri între cititori și scriitori.

Biblioteca centrală împreună cu secretariatul secției din Leningrad a Uniunii scriitorilor sovietici, au organizat lecturi literare închinată celui de al doilea Congres. Aceste lecturi au fost primite cu mult interes de către cititori.

Prin toate acțiunile de popularizare a operelor literaturii sovietice și în special prin părerile exprimate de cititori, biblioteca centrală orășenească și celelalte biblioteci de masă din Leningrad au ajutat, fără nici o îndoială, secția locală a Uniunii Scriitorilor să contribuie cu succes la pregătirea celui de al doilea Congres al scriitorilor.

După revista *Bibliotekar* nr. 12/1954

Unele probleme din activitatea bibliotecilor din învățământul superior

de N. VOLCIUR

Bibliotecile institutelor din învățământul superior sovietic au multiple sarcini. Ele trebuie să asigure studenților cărțile necesare procesului de învățământ, să satisfacă cererile lor de cărți de știință și să ajute în mod sistematic în procesul de educație al studenților.

Activitatea științifică desfășurată de cadrele de învățământ nu poate să fie efectuată fără existența unor biblioteci bine organizate.

Munca cu cărțile necesare procesului de învățământ

Una din caracteristicile bibliotecilor sovietice din învățământul superior constă în numărul mare de cărți necesare procesului de învățământ. Acestea se află de obicei în secții speciale numite biblioteci pentru manuale sau biblioteci de învățământ, și se împrumută studenților pe toată durata predării disciplinei respective.

În articolul de față nu vom vorbi despre detalii tehnice și probleme de organizare legate de împrumutul manualelor, ci ne vom opri numai asupra citorva probleme principale.

Unii conducători ai bibliotecilor de învățământ superior pun la îndoială necesitatea organizării bibliotecilor de învățământ, recomandând ca în locul acestora să se facă secții de împrumut pe grupe de cititori. (Una pentru lucrătorii științifici, alta pentru studenți).

Această propunere ni se pare greșită, deoarece nu se ia în considerație deosebi-

rea dintre organizarea și metodele de împrumut a manualelor și cărților de știință. Trebuie avut în vedere că cererile studenților pentru cărțile de știință, au un caracter individual, în timp ce cererile de manuale au un caracter uniform și depind de specialitatea studentului și anul de studiu. La bibliotecile de învățământ, cărțile sunt aranjate după un sistem foarte simplu, pe discipline iar în cadrul fiecărei discipline, pe alfabet.

Bibliotecile de învățământ sînt privite ca secții ajutătoare așa după cum este prevăzut în regulamentul bibliotecilor de învățământ superior. În acele universități unde există biblioteci științifice de sine stătătoare cu buget și schemă, bibliotecile de învățământ, deși sînt finanțate de către universitate, sînt subordonate directorului bibliotecii științifice.

Una din deficiențele bibliotecilor de învățământ este lipsa unui profil precis în completarea fondului, din care cauză alături de materialele necesare, mai intră și exemplare de cărți științifice sau de cărți de știință popularizată.

Bibliotecile de învățământ trebuie să conțină toate cărțile din programă, potrivit specialității institutului respectiv. De aceea procedează just acei bibliotecari care completează bibliotecile în conformitate cu programele lor. Bibliotecile de învățământ trebuie să conțină de asemenea și acele materiale care au fost editate după apariția programei analitice și sînt recomandate de către catedrele respective. Din bibliotecile de învățământ nu

trebuie să lipsească operele clasicilor marxism-leninismului, rezoluțiile, hotărârile și cuvântările conducătorilor partidului și guvernului.

Studentii au nevoie de materiale care alit ca nivel teoretic, cit și ca formă de expunere și volum să corespundă cerințelor cadrelor de specialiști de înaltă calificare. Cu toate acestea, unele biblioteci de învățămînt superior cumpără manuale destinate școlilor tehnice. Asemenea fapte trebuie combătute.

Unele biblioteci științifice aprovizionează cu reviste bibliotecile de învățămînt. Acest lucru ni se pare nejustificat, deoarece studenții au nevoie de articolele din revistă în munca lor științifică, deci la împrumutul individual. Bibliotecile de învățămînt au nevoie numai de anumite numere din reviste, necesare procesului de învățămînt, numere ce trebuie achiziționate în mai multe exemplare.

Fondurile bibliotecilor de învățămînt au un caracter absolut de recomandare și de aceea problema înlocuirii edițiilor vechi cu cele noi trebuie tratată, cu multă grijă.

Înlocuirea în masă a edițiilor vechi cu cele noi este obligatorie numai în cazul cînd edițiile vechi conțin serioase greșeli metodologice, cînd descriu tipuri de mașini și mecanisme vechi, sau dacă noua ediție este mult completată și prelucrată.

Foarte important este sistemul de împrumut al manualelor pe durata predării materiei respective. Conform instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului superior, bibliotecile nu sînt obligate să aibe manuale într-o asemenea cantitate încît să asigure fiecărui student un manual. De aceea ni se pare logic că în

Sala cataloagelor la biblioteca universității Lomonosov

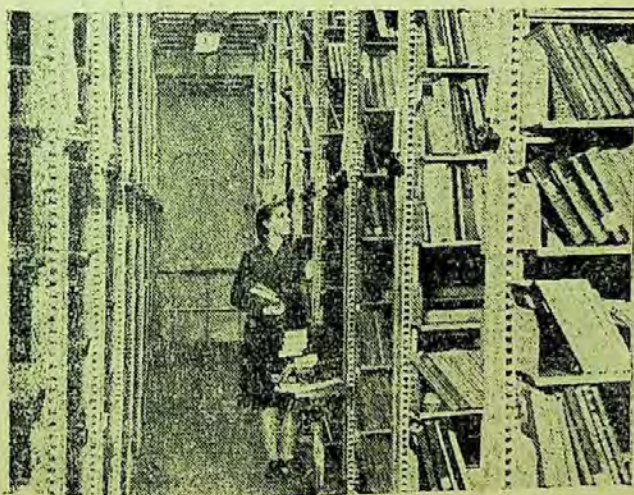
afară de împrumutul pe toată durata cursului, să se facă și un împrumut pe termen scurt — 10—15 zile —. Unii bibliotecari nu sînt de acord cu aceasta, pretextînd că manualele se găsesc în sălile de lectură.

Totuși, în sălile de lectură ele se dau numai pe cite o singură zi, astfel că pentru studenții care locuiesc departe de institut este mai comod să aibe manualele acasă, măcar pentru o durată mai scurtă.

În ce privește difuzarea manualelor pe grupe de studiu, ne vom opri asupra metodei care a dat cele mai bune rezultate.

Biblioteca de învățămînt ține pe fișe o evidență strictă a numărului de exemplare din fiecare manual sau curs. Fișele sînt grupate pe discipline, iar disciplinele pe catedre. Pe baza acestor fișe, catedrele sînt anunțate la începutul semestrului asupra manualelor existente, iar la cererea bibliotecii prezintă lista manualelor recomandate studenților.

După primirea acestor liste, biblioteca de învățămînt întocmește o fișă pentru fiecare manual, în care indică numărul de exemplare a fiecărei grupe de studenți. Cîteva exemplare se pun la o parte. Pentru manualele care se impart la grupe pe termen lung, se întoc-

Depozitul de cărți de la biblioteca universității Lomonosov

mesc taloane pe care se înscriu autorul și titlul fiecărei cărți. Taloanele destinate unei anumite grupe se pun într-un plic special care se înminează responsabilului grupei, iar acesta le împarte studenților.

La folosirea acestei forme sau alteia nu este necesar așa cum procedează unele biblioteci, ca manualele să fie împărțite pe grupe de către catedră. Aceasta îngreunează munca catedrei și biblioteca nu mai are posibilitatea să-și oprească o cantitate de cărți necesară împrumutului cu termen scurt. Manualele și celelalte materiale pe care le are biblioteca într-un număr mic de exemplare (unul sau două) trebuie să fie împrumutate numai la cerere individuală, și pe termen limitat. Operele clasice marxism-leninismului, directivele, hotărârile, rezoluțiile etc. sînt de obicei într-un număr suficient de exemplare și pot fi împrumutate individual și nu pe grupe.

Completarea fondului de cărți de știință

Bibliotecile de învățămînt superior sînt completate cu cărți de știință, pe baza specialității și a tematicii muncii științifice, luîndu-se în considerație disciplinele care se predau precum și legătura lor cu alte științe. Pentru o bună completare a fondului cu cărți științifice, biblioteca trebuie să cunoască problemele care interesează cadrele de predare și pe studenți.

Principalele documente, pe baza cărora se face completarea bibliotecii, sînt planurile de învățămînt ale institutului, programele disciplinelor ce se predau, tematica lucrărilor de cercetare științifică a sesiunilor științifice și a discuțiilor și referatelor cercurilor științifice. Este bine, de asemenea, ca biblioteca să-și procure din timp o tematică amănunțită a proiectelor și lucrărilor de diplomă.

După părerea noastră munca pentru completarea fondului de cărți trebuie dusă de către directorul bibliotecii deoarece pentru completarea bibliotecii este necesară, pe de o parte, cunoașterea disciplinelor care se predau și pe de altă parte studierea materialelor bibliografice în vederea unei mai bune cunoașteri a conținutului cărților.

Pentru atragerea catedrelor la participarea completării fondului bibliotecilor cu cărți de știință, este necesar să se comunice catedrelor materialele bibliografice de informare (ca de pildă: foi de comandă, planuri tematice ale editurilor etc.). De asemenea, pot fi folosite și fișele tipărite de Palatul unional al cărții. Unele institute, ca de pildă, Consiliul științific al Institutului politehnic din Lvov, cum-

păra fișe tipărite pentru catedre, iar comenzile de cărți se fac pe baza informărilor primite de la catedră. Aceste materiale pot fi folosite la completarea fondului de cărți numai printr-o analiză critică.

Ultimele succese ale științei și tehnicii, precum și diferite discuții științifice, sînt în primul rînd oglindite în reviste. De aceea este necesară abonarea la multe reviste științifice. Totuși, nu este justă abonarea catedrelor la multe reviste de specialitate. Experiența arată că se pot face abonamente la ziare și reviste de specialitate pentru catedre, cînd acestea pot fi folosite în procesul de învățămînt și științific.

Ar fi bine să se introducă munca sistematică pentru constatarea lipsurilor și completarea fondului de cărți. Interesantă în această privință este experiența bibliotecii universității din Lvov care în 1952, în urma verificării materialelor periodice, constatînd lipsa a 8000 de exemplare, cărți și reviste, s-a adresat unui număr de 700 de biblioteci cu rugămintea de a i le trimite. În același an a și primit mai mult de 800 de cărți și exemplare din reviste.

Una din sursele completării fondului ar putea fi microfilmele. Astfel, biblioteca din Saratov a obținut microfilmele *Revistei Ministerului de Interne* pe anii 1839-1840, a *Revistei Statistice* pe anul 1806 și a altor materiale prețioase despre economia și istoria Saratovului și a guberniei Saratov.

Pentru completarea bibliotecilor din învățămînt superior, joacă un rol important faptul că 6 biblioteci universitare (Moscova, Leningrad, Kazan, Tomsk, Saratov și Irkutsk) primesc cite un exemplar gratuit din toate tipăriturile, iar 75 de biblioteci de învățămînt superior primesc cite un exemplar gratuit potrivit specificului lor.

Unul din importante izvoare pentru completarea fondurilor de cărți ale bibliotecilor de învățămînt superior este și schimbul de cărți cu alte institute superioare și de știință. Multe biblioteci au obținut, fără nici o îndoială, succese frumoase în această privință. Astfel, de pildă, biblioteca științifică a universității din Harkov, face schimb cu 210 organizații, iar biblioteca principală a Institutului de mine din Leningrad, cu 157 de organizații etc.

De mare importanță este ca fondurile de cărți aflate la bibliotecile de învățămînt superior, să fie descrise și studiate, pentru a putea fi cit mai larg folosite în munca științifică.

După revista *Bibliotekar* nr. 11/1955
(continuare în numărul viitor)

Din munca cu presa la Biblioteca Centrală Universitară din Cluj

NICULIȚA TEODORA
din colectivul Bibliotecii Centrale
Universitare Cluj

Având în vedere importanța deosebită pe care o are presa în educarea maselor și îndrumarea lor în toate domeniile de activitate, Biblioteca Centrală Universitară din Cluj, a organizat în 1949 pe lângă serviciul de documentare și bibliografie, un documentar cuprinzând dosare cu articole decupate din ziare și aranjate pe probleme.

Dotat cu un material destul de bogat, acest documentar este de un real folos în orientarea și documentarea cititorilor care se interesează de anumite probleme. Cu ajutorul lui avem posibilitatea de a informa pe cititori asupra celor mai noi materiale apărute în presă. Importanța și utilitatea acestui instrument de documentare reiese clar din datele statistice de anul trecut.

Astfel, numărul total al materialelor consultate anul trecut a fost de 724. Numărul mai mare de consultații l-am avut în lunile de examene și colocvii, iar cel mai mic în iulie, lună de vacanță. Cel mai mult a fost consultată grupa cuprinzând material referitor la clasicii marxism-leninismului, partide comuniste și muncitorești și probleme politice și economice.

Foarte consultate au fost și materialele referitoare la literatură — atît cele care oglindesc probleme generale cit și recenziile despre cărți care sînt de un real folos pentru unii cercetători.

Avînd în vedere că un asemenea documentar trebuie să cuprindă materialul cel mai de actualitate, se cere o continuă adaptare a grupelor de probleme, la cerințele cercetătorilor.

La început articolele au fost aranjate în dosare după clasificarea zecimală. Această organizare s-a modificat ulterior prin aranjarea articolelor după o tematică mai ușor de adaptat la problemele cuprinse în dosare, avînd însă la bază tot clasificarea zecimală pentru gruparea

problemelor. Cu timpul, însă, înmulțindu-se materialele, ne-am lovit de dificultăți la deservirea cititorilor, deoarece tematica după care fuseseră grupate dosarele era prea generală și problemele indicate în grupe, prea mari. Din această cauză cercetătorul era nevoit să caute un dosar întreg pentru a găsi problema care-l interesa.

În cursul anului trecut s-a început reorganizarea acestui documentar în așa fel ca să se scoată în evidență problemele speciale din anumite grupe. Tot, Löw, de exemplu, colaborator la revista „Steaua” din Cluj, a cerut material în legătură cu afișul politic și cu expozițiile din R.P.R. Avînd grupate separat aceste probleme, am putut să-i dăm imediat materialul corespunzător.

Problemele mai importante și mai des

Dosare cu tăieturi din ziare la Biblioteca Centrală Universitară din Cluj

consultate au fost regrupate. Mai sînt unele dosare care necesită o separare pe teme speciale. Pe de altă parte, trebuie să se țină seama că apar mereu probleme noi pentru care trebuie create grupe noi. De aceea, revizuirea dosarelor nu este o lucrare care se încheie la o dată anumită, ci constituie o sarcină permanentă. Se cere o continuă atenție pentru scoaterea în evidență a problemelor de actualitate și retragerea din circulație a materialului depășit și învechit, care poate să constituie un adevărat balast pentru cercetători.

În cursul anului 1954 s-au revizuit și dezvoltat 55 de dosare. Reorganizarea dosarelor s-a făcut ținîndu-se seama de cerințele cititorilor, de viirea unor noi probleme și de înmulțirea materialului în anumite grupe. Cele mai importante grupe care au fost dezvoltate sînt următoarele:

Dosarele referitoare la clasiții marxism-leninismului dezvoltate pe larg în 1953, au fost completate cu materiale noi cuprinzînd comentarea operelor din acest domeniu. *Materialismul* care avea o singură grupă, a fost separat în „dialectic” și „istoric”. A fost scoasă în evidență problema *Rolul masei în istorie* pentru care s-a colectat un material suficient.

Din dosarele referitoare la P.M.R. s-au desprins problemele *Rolul și activitatea partidului*, *Unitatea între partid și popor*, *Legătura cu masele*. O grupă mult consultată pentru examenele de stat a fost P.M.R., *făuritorul și forța conducătoare în regimul de democrație populară*.

Sindicatul în R.P.R., erau trecute la o singură grupă. Acum sînt cuprinse în grupe; *Probleme generale*, *Organizarea*, *Legătura cu masele*, *Sezisiările oamenilor muncii*, *Sindicatul din diferite ramuri de producție* etc.

Dosarul *Lupta pentru pace* a fost separat pe sesiuni și materialul grupat pe țări. La problemele de politică externă s-au alcătuit grupe pentru *Conferința de la Berlin*, *Conferința de la Geneva*, *Securitatea colectivă în Europa*. Dosarul cuprinzînd material în legătură cu *Comunitatea defensivă în Europa* a fost trecut la grupa *Politica agresivă a imperialiștilor americano-englizi*.

Problemele de economie fuseseră reorganizate în 1953, dar anul trecut dosarul privitor la industrie a fost separat în *Probleme generale și Sarcinile industriei în urma plenarei largite a C.C. al P.M.R. din 19-20 august 1953*. Alte 12 plicuri conțin materiale despre diferite probleme ale industriei din R.P.R. În ce privește agricultura a fost adăugată o grupă cu *Sarcinile agriculturii în urma plenarei largite a C.C. din 19-20 august 1953*.

Foarte amănunțit a fost dezvoltată

grupa despre învățămînt. De asemenea și literatura, atît partea privitoare la literatura sovietică, cît și cea privitoare la literatura țării noastre. Astfel, din grupa *Probleme generale* s-au desprins alte grupe, ca de exemplu: *Problema eroilor în literatură*, *Tema literară*, *Problema criticii literare*, *Limba literară etc.* La grupa *criticii literare* materialul este îmbogățit prin adăugarea de recenzii noi ce apar în presă.

O altă grupă care s-a dezvoltat este grupa *Descrieri generale din U.R.S.S. și R.P.R.* Aici au fost întocmite dosare pe regiuni și orașe, în limita materialului apărut. Tendința este ca să avem grupe la un loc toate materialele referitoare la o regiune. Așa, de pildă, la materialul despre orașul și regiunea Cluj, întocmit în 1953, s-a adus o completare dosarului cuprinzînd îndrumările partidului în diferite domenii de activitate.

O reorganizare mai completă a fost adusă dosarelor referitoare la țările de democrație populară. Pînă acum aceste materiale au fost grupate pe probleme. Această grupare s-a dovedit corespunzătoare față de materialul existent. Acum însă, cînd apar mereu articole care tratează despre dezvoltarea republicilor populare, materialul este greu de consultat în felul cum a fost aranjat la început. De obicei, asemenea materiale sînt cerute pentru o anumită țară, motiv pentru care a fost necesar să separăm materialul pe țări și în cadrul fiecărei țări pe probleme.

În grupa *Imperialismului americano-englizi* s-au făcut de asemenea unele modificări, separîndu-se problemele generale referitoare la politica sau situația unei țări. Pentru S.U.A. a fost dezvoltat un dosar special în care sînt scoase în relief situația internă, lupta oamenilor muncii, problemele sociale, viața muncitorilor, modul de viață american etc.

Pentru ca acest mijloc important de documentare să-și atingă ținta, este necesară o largă popularizare a lui. În acest scop am trecut la alcătuirea unui catalog al problemelor pe care le oglindește documentul nostru, întocmind pentru fiecare problemă cite o fișă cu numărul dosarului în care figurează. Aceste fișe au fost clasificate zecimal și urmează să fie intercalate în catalogul pe materii pentru public.

Continuînd munca de adaptare a dosarelor cu tăieturi din presă la problemele actuale, credem că numărul consultărilor va crește și mai mult în viitor. Pentru aceasta este necesară ținerea la zi a dosarelor care va duce la îmbunătățirea muncii de informare a cititorilor și din punct de vedere calitativ, satisfăcînd toate cerințele acestora.

Organizarea fondului de cărți și a cataloagelor

Să lichidăm lipsurile cataloagelor sistematice

Intocmirea catalogului sistematic a constituit una din preocupările de frunte ale colectivului bibliotecii regionale din Orașul Stalin. Actualmente un asemenea catalog se află la dispoziția cititorilor în sala de împrumut. Al doilea catalog sistematic în curs de organizare va putea fi în curând utilizat de cei ce frecventează sala de lectură. În rândurile ce urmează vom analiza în ce măsură catalogul sistematic pentru cititorii din sala de împrumut a bibliotecii regionale Stalin corespunde menirii sale.

*

Ca un fapt pozitiv în alcătuirea catalogului sistematic trebuie remarcată străduința colectivului bibliotecii regionale Stalin, de a ușura cititorilor găsirea rapidă a materialelor legate de problema ce-i interesează. Folosirea fișelor divizionare întocmite de Camera Cărții din R.P.R. a făcut posibil acest lucru.

Cercetarea catalogului sistematic scoate la iveală grija pentru oglindirea multilaterală a operelor clasicilor marxism-leninismului. Inafara clasificării lor la subiectul lor special, pentru lucrările lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, în limbile română, maghiară și germană au fost întocmite fișe complimentare care au fost introduse în fruntea diviziunilor și subdiviziunilor catalogului la care se referă aceste lucrări, după conținut. Tot în același scop, colectivul bibliotecii a început să alcătuiască fișe analitice a anumitor lucrări a clasicilor marxism-leninismului cuprinse în di-

ferite volume de *Opere alese* sau *Opere complete* needitate în lucrări separate. Să luăm de pildă diviziunea 3TD(S) — Uniunea Tineretului Comunist al Uniunii Sovietice (Comsomol). În fruntea diviziunii, alături de lucrarea lui V. I. Lenin *Sarcinile Uniunilor Tineretului* și de cea a lui I. V. Stașin *Despre sarcinile Comsomolului* se mai găsesc inserate, fișe analitice din *Opere* vol. 6 și 7 ale lui I. V. Stalin care tratează această problemă, cum ar fi de exemplu *Despre contradicțiile din Comsomol* (în *Opere* vol. 6, pag. 73—78). *Despre activul Comsomolului la sate* (în *Opere*, vol. 7, pag. 79—87).

În întocmirea catalogului sistematic există însă o serie de lipsuri care împiedică ca acesta să corespundă în întregime rolului său important de îndrumare a lecturii cititorilor.

Principala deficiență constă în lipsa aproape cu desăvârșire a materialelor noi intrate în bibliotecă. Aceasta pornește dintr-o înțelegere greșită a conducerii bibliotecii a sarcinilor ce revin fiecărui serviciu. Munca serviciului de evidență și catalogare care de fapt are datoria să se ocupe de catalogul sistematic, se reduce doar la procesul tehnic al clasificării cărților și întocmirii fișelor pentru cărți, ea fiind ruptă de procesul alcătuirii catalogului sistematic. Sarcina de a aranja fișele cărților în diviziunile și subdiviziunile catalogului ca și operația de verificare a acestuia a fost încredințată colectivului sălii de împrumut care însă nu poate face față muncii încredințate.

Defectuoasa organizare a muncii duce

la situația că deși în bibliotecă există un număr mare de fișe gata întocmite, ele zac într-un dulap, catalogul sistematic nefiind completat de un timp îndelungat. Să ilustrăm cele arătate cu câteva exemple. Să ne oprim la diviziunea 327 *Situația internațională*. Cititorul dornic să se informeze în această problemă, este lipsit de posibilitatea de a cunoaște lucrările cele mai recente, căci cele mai „noi” materiale grupate aici datează din anul 1953. O simplă privire aruncată asupra fondului de cărți al bibliotecii ne arată însă existența a numeroase materiale cum sint *Cu privire la situația internațională și politica externă a guvernului U.R.S.S.* de V. M. Molotov. *Pentru continuarea slăbire a situației internaționale de Matei Gheorghe*, *Ce este și ce urmărește pactul Atlanticului de Nord* de Vaida Gavril, *Goana înarmărilor adâncește mizeria maselor din țările capitaliste* de Maria Lovinescu ș.a., din studierea cărora cititorul și-ar putea forma o imagine clară a situației internaționale actuale. Pentru toate lucrările enumerate, fișele respective au fost întocmite de serviciul de evidență și catalogare al bibliotecii, dar pînă acum colectivul sălii de împrumut nu le a aranjat încă în catalogul sistematic.

Să luăm și un alt exemplu: diviziunea 333(R) *Problema agrară în R.P.R.* La subdiviziunile 333(R)-03 *Gospodăria agricolă de stat*; 333(R)-035 *Stațiuni de Mașini și Tractoare în R.P.R.*; 333(R)-038 *Intovărașiri agricole*; 333(R)-04 *Gospodăria agricolă colectivă*, ș.a.m.d., catalogul sistematic al bibliotecii regionale Stalin numără puține lucrări, în mare parte apărute în cursul anilor trecuți. În bibliotecă se găsesc însă multe lucrări ca: *Ce foloase au țăranii muncitori întovărașiți*, *Rolul întovărașirilor agricole în transformarea socialistă a agriculturii* de Brașoveanu N., *Cinci ani de la înființarea primelor gospodării agricole colective* de Gh. Mihai, *Învățămintele din activitatea a două gospodării colective* de A. Tudor ș. a., a căror fișe așteaptă rîndul să fie incluse și ele în catalog.

Situații asemănătoare există și la 3 C.P.(R)-2 *Congrese, conferințe de partid, rezoluții și hotăriri ale Partidului*

Muncitoresc Român unde lipsesc o serie de hotăriri recente ale partidului și guvernului ca *Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații*. ș.a. sau la 3C.P.(R)-5 *Conducerea de către P.M.R. în diferite ramuri ale construirii socialismului* unde se remarcă absența lucrărilor apărute în cursul anului trecut în legătură cu această problemă.

Chiar la diviziunea 8R. *Literatura romînă* și 8S. *Literatura rusă și sovietică* unde catalogul după afirmațiile directorului bibliotecii este „pus la punct” se observă lipsa fișelor unor cărți sosite de circa 5-6 luni în bibliotecă printre care amintim *Bărăgan* de V. M. Galan, *Clocote* de A. G. Vaida, *Anii împotrivirii* de Geo Bogza, *Pentru puterea sovietică* de V. Katsay, *Tovarăși de arme* de K. Simonov, *Ștepan Razin* de St. Zlobin etc.

Încredințarea sarcinii de întocmire a catalogului sistematic colectivului sălii de împrumut crează și alte neajunsuri. Se observă o totală lipsă de atenție față de necesitatea verificării permanente a catalogului sistematic. Așa se explică și de ce în unele diviziuni continuă să rămînă fișelor unor lucrări cu conținut depășit. Necesitatea fișelor lucrărilor cu conținut depășit ca și faptul că unele lucrări sint recomandate în două, trei ediții, contribuie uneori la îngreunarea cercetării de către cititori a catalogului, întrucît unele diviziuni conțin un număr prea mare de fișe.

O altă lacună a catalogului sistematic provenită din cauza neverificării lui, constă în aceea că, în multe diviziuni și subdiviziuni, unele lucrări deși se găsesc în bibliotecă în limbile romînă, maghiară și germană, totuși ele sint recomandate numai într-una din aceste limbi. La subdiviziunea 333(R)-038 *Intovărașiri agricole*, lucrarea lui Dumitru Lazăr *Munca politică de masă pentru crearea de gospodării colective și întovărașiri agricole* se găsește recomandată numai în limba germană.

De asemenea, în unele locuri se găsesse fișe greșit intercalate. Astfel, la 3CP(S)-2 *Congrese și conferințe de partid, rezoluții și hotărâri ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice* se găsește greșit intercalată: *Hotărârea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea muncii și ridicarea căilor ferate la nivelul dezvoltării rapide a economiei naționale a R.P.R. și cu privire la ridicarea nivelului de trai al ceferiștilor*, care ar trebui să figureze la 3C.P.(R)-2.

Unele rubrici ale catalogului sistematic au fost îmbogățite prin recomandarea cărților literare legate de problemele respective. Totuși, se observă lipsuri și în această privință. Așa, de pildă, la diviziunea 3CP(R)-1 *Istoria Partidului Muncitoresc Român și a Partidului Comunist Român*, figurează romanul lui Al. Jar *Marea pregătire*. Ori alături de acest roman literatura noastră nouă cuprinde și alte romane cum ar fi *Sfârșitul jalelor*, *Tehnicul și-a făcut datoria* de Al. Jar, *Știința în beznă*, *Clocote* de A. G. Vaida ș.a., care ar fi trebuit să figureze și ele aici, întregind astfel cunoștințele cititorilor asupra luptei desfășurată în trecut de clasa muncitoare în frunte cu partidul ei pentru doborârea regimului burghez-șieresc. Același lucru se întâmplă și la diviziunea 327 *Situația internațională*, unde se recomandă numai o singură operă literară — romanul *Incendiarii* de N. Spanov, deși în această problemă lucrările literare abundă și ele se găsesc în rafturile bibliotecilor.

Pe lângă cărți și broșuri, o bună informare a cititorului care se interesează de o anumită problemă cere oglindirea în catalogul sistematic și a celor mai importante articole din ziare și reviste. Intocmirea de fișe analitice pentru articole din ziare și reviste a fost însă complet neglijată la biblioteca regională Stalin.

Introducerea fișelor analitice a articolelor mai importante din ziare ar fi oferit posibilitatea reflectării imediate în catalog a unor materiale deosebit de actuale care nu au apărut încă în lucrări sepa-

rate și în același timp ar fi îmbogățit unele probleme insuficient ilustrate prin fondul de cărți pe care biblioteca îl posedă. Să luăm un singur exemplu: diviziunea 327.4 *Lupta pentru pace*. Materialele cuprinse aici sînt din anii trecuți, iar în fondul de cărți nu se găsește nici un material mai recent asupra acestei probleme. Includerea în catalogul sistematic a articolelor principale apărute în presa noastră ar fi făcut ca cititorii să poată găsi materialele cele mai actuale ale luptei pentru pace dusă de popoarele din întreaga lume pentru zădărnicierea războiului atomic pus la cale de imperialiști, pentru stringerea de semnături pe Apelul de la Viena a Consiliului Mondial al Păcii.

Biblioteca regională din Orașul Stalin are suficiente posibilități pentru a lichida lipsurile semnalate în cel mai scurt timp.

Atenția principală a conducerii bibliotecii trebuie să se îndrepte în primul rînd spre o nouă și justă repartizare a sarcinilor în ceea ce privește întocmirea catalogului sistematic. Trebuie curmată atitudinea greșită a tovarășilor de la biblioteca regională Stalin de a privi întocmirea catalogului sistematic numai ca o muncă de grupare a cărților, ceea ce înseamnă a nu înțelege rolul catalogului ca instrument principal de recomandare a cărții și îndrumare a lecturii cititorului. Prețioase învățăminte pentru buna organizare a catalogului sistematic poate trage conducerea bibliotecii prin studierea articolului lui L. Levin *Catalogul sistematic — îndreptar bibliografic de recomandare* apărut în nr. 8 al revistei noastre, ca și în urma discuțiilor purtate asupra acestui articol în paginile revistei sovietice *Bibliotekar* și reproduse în nr. 1, 2, 3/1954 ale publicației noastre.

O sarcină la fel de urgentă ce stă în fața bibliotecii regionale Stalin este de a trece de îndată la valorificarea marelui număr de fișe de cărți întocmite ce stau încă nefolosite. În același timp va trebui să se treacă și la includerea în catalog a principalelor materiale apărute în ziarele și revistele la care este abonată biblioteca.

Constătuire cu bibliotecarii în regiunea Craiova

Pentru mobilizarea bibliotecarilor din regiunea Craiova în susținerea campaniilor agricole și aplicarea metodelor de munca corespunzătoare, Direcția Bibliotecilor a organizat o constătuire între 1-3 martie a.c. la Corabia.

În cele trei zile ale constăturii au fost prezentate două referate urmate de discuții și apoi instrucțiuni date de specialiști. Primul referat a fost prezentat de bibliotecara șef, tov. Oprea Silvia, de la biblioteca raională Caracal, care a vorbit despre îndrumarea și educarea cititorilor bibliotecii, precum și despre îndrumarea bibliotecilor satești, prezentând totodată aspecte din munca cu cartea în sprijinirea dezvoltării agriculturii. Al doilea referat a fost ținut de către tov. Golgojan Nistor, de la biblioteca satească Izbiceni. Acest referat a fost consacrat metodelor folosite de biblioteca din Izbiceni pentru popularizarea cărților în rândurile țăranilor muncitori. Bibliotecarul a expus felul cum biblioteca a ținut legătura cu sectorul socialist G.A.C. și modul de aprovizionare cu cărți agrotehnice a celor 25 de cercuri de citit, care au funcționat în timpul iernii în această comună.

Au urmat apoi discuții la care a luat parte majoritatea bibliotecarilor.

Astfel, tov. Ghebereu Ion, responsabilul bibliotecii satești Batoți (raionul Vinju Mare) a arătat că din cele 256 familii cite sînt în comună — 75% sînt cititori ai bibliotecii. Bibliotecarul vizitează des pe cititori la domiciliu, ținînd o legătură strinsă cu ei. Pentru a avea o situație a țăranilor muncitori care frecventează biblioteca, el și-a întocmit o schiță a comunei însemnînd cu creionul roșu casele familiilor în care se află cititori, iar numărul cititorilor din casa respectivă l-a însemnat cu cite un steguleț roșu. Astăzi, pe harta tovarășului Ghebereu figurează multe case însemnate cu roșu și cu stegulețe din ce în ce mai numeroase. Atenția lui este îndreptată acum către acele familii din rîndul cărora nu a reușit încă să facă cititori. El a introdus un carnet de sugestii în care cititorii își notează titlurile cărților pe care doresc să le citească și pe care bibliotecarul le procură imediat. În cazul cînd nu posedă aceste cărți, le împrumută de la biblioteca raională. Merită să mai fie amintit faptul că în ultimii doi ani biblioteca n-a pierdut nici o carte.

Tov. Ciungu Gheorghe, bibliotecarul șef la biblioteca raională Novaci, a arătat că biblioteca pe care o conduce a fost mutată în ultimul timp de 9 ori. Totuși, biblioteca a înregistrat unele succe-

se organizind un număr însemnat de biblioteci mobile, pe care le-a trimis la munte, la locul de muncă al ciobanilor și la cabanele muncitorilor pădurari, reușind să introducă și acolo ținerea evidenței cititorilor. În colaborare cu secția agricolă și culturală, biblioteca a elaborat un plan de muncă pentru sprijinirea muncilor de primăvară ale pomicultorilor, pomicultura fiind producția specifică a raionului. Înafara cărților de pomicultură, biblioteca a mai difuzat un mare număr de cărți agrotehnice prin cercurile de citit, în special cărți care oglindesc metode de muncă pentru campania agricolă de primăvară. O altă latură importantă în activitatea bibliotecii raionale a fost îndrumarea bibliotecilor căminelor culturale. Cele mai multe din acestea au început să introducă evidența zilnică.

Despre legăturile cu colturile roșii de la G.A.C. și S.M.T. cu ajutorul bibliotecilor mobile, a vorbit tov. Ghenea Hristache, responsabilul bibliotecii sătești din Birca, raionul Segarcea. Biblioteca numără mulți cititori din rindurile frunțășilor agricoli. Tov. Ghenea a mai subliniat faptul că în timp de 2 ani, de când este bibliotecar, comi-

tetul executiv al statului popular din comună nu s-a preocupat să-l ajute în muncă prin analizarea activității sale, deși el a cerut aceasta în repetate rânduri.

Metoda distribuirii cărților la domiciliul țăranilor muncitori este aplicată și de tov. Elena Negriță, bibliotecară voluntară a căminului cultural din Potelu (raionul Craiova). În felul acesta a reușit să facă iubită cartea în rindurile pescarilor. Ea a inițiat și o întrecere între cititori, avind ca obiectiv numărul cărților citite. Datorită și acestei metode, bibliotecara a înregistrat în lunile ianuarie și februarie 217 cititori, dintre care 113 pescari, care au citit 712 cărți.

Din discuțiile purtate au reieșit și multe lipsuri precum și greutăți care frânează munca bibliotecarilor. Astfel, printre lipsurile semnalate a fost amintit și faptul că de multe ori bibliotecarii sînt întrebuințați în alte munci. De asemenea, s-a arătat că unele secții culturale ale sfaturilor populare subapreciază importanța bibliotecii, angajind în posturile libere de bibliotecari elemente necorespunzătoare. Nu peste tot, s-au asigurat bibliotecilor condițiile materiale, multe biblioteci rămîind fără combustibil în cursul iernii. S-a insistat asupra

lipsei de legătură dintre bibliotecari și secțiile agricole ale sfaturilor populare. De asemenea a reieșit că biblioteca regională n-a îndrumat și controlat munca bibliotecilor raionale, fapt care s-a răsfrînt asupra activității tuturor bibliotecilor din regiune.

La consfătuire a participat scriitorul Petre Vintilă care a vorbit bibliotecarilor despre rolul cărților literare ca arme eficace în educa-

Aspect de la consfătuirea cu bibliotecarii din regiunea Craiova

rea comunistă a oamenilor muncii de la sate și orașe. Tov. Petre Vințilă a răspuns cu prietenie la întrebările puse de către bibliotecari.

Tov. ing. Emil Lemnaru, delegatul Direcției Generale de propagandă a Ministerului Agriculturii, și Silviculturii, deputat în raionul Băilești, a vorbit bibliotecarilor despre importanța popularizării cărților agrozootehnice pentru sporirea producției la ha., pentru creșterea și îngrijirea animalelor. Răspunzând la toate întrebările bibliotecarilor și dând explicații în legătură cu diferite metode de muncă, tov. Lemnaru a dat un ajutor prețios bibliotecarilor recomandând

broșuri agricole în legătură cu lucrările agricole de primăvară.

Constătuirea a prilejuit un larg schimb de experiență între toți bibliotecarii din regiune, contribuind la generalizarea celor mai bune metode de muncă. Totodată au fost scoase în evidență lipsurile care mai există și împotriva cărora trebuie luate măsuri urgente.

Folosind învățăturile trase din constătuire, secțiunea culturală, biblioteca regională și toți bibliotecarii din regiune vor trebui să-și organizeze munca în așa fel ca fiecare țaran muncitor să primească de la bibliotecă tot ajutorul pentru a da țării recolte cât mai bogate.

Activitatea bibliotecii satești pentru popularizarea cărților agrotehnice

In vederea sprijinirii lucrărilor agricole de primăvară biblioteca satească din comuna Ivesti, raionul Liesți, regiunea Galați, s-a îngrijit în mod deosebit să organizeze în cele mai bune condiții munca de popularizare și de difuzare a cărților agrotehnice.

Una din primele măsuri aplicate în acest scop a fost reorganizarea cercurilor de citit.

În comună funcționează un număr de 35 cercuri de citit, dar pînă acum ele s-au preocupat prea puțin de citirea cărților agrotehnice. Dată fiind importanța pregătirii campaniei agricole de primăvară, biblioteca Dimofte Ruxandra a hotărît ca în această perioadă, întreaga activitate a cercului de citit să fie axată pe studierea și discutarea cărților cu caracter agricol, legate de culturile care se practică în comună.

Biblioteca are multe posibilități în această direcție, deoarece din fondul total de peste 3000 volume, mai bine de 20% sînt cărți agrotehnice, printre care sînt multe titluri noi apărute, ca, de pildă: *Cum păstrăm apa în pămînt* de ing. P. Stănculescu, *Sămîntul în pairat sporește recolta de porumb* de Nagy Alexandru, *Sămînta sănătoasă și de soi dă recolte mari* de Gh. Anghel, *Să sporim neconținut producția agricolă* de prof. A. Vasiliu și Gh. Valuță etc.

Ajutat de colectiv, din care face parte și unii membrii ai corpului didactic din comună, tov. Dimofte a ales cu grijă cele mai bune cărți pe care le-a predat imediat responsabililor cercurilor de citit.

Îndrumînd îndeaproape activitatea cercurilor de citit, multe din acestea au reușit să trezească interesul participanților pentru cărțile citite. La un număr de 26 de

cercuri de citit s-a înregistrat cea mai bună frecvență, țărani muncitori deprinzându-se să participe cu regularitate ori de câte ori se fac citiri și discuții asupra cărților agrotehnice. Astfel, cercul de citit nr. 4 condus de învățătorul Stăncic Ion, a citit și discutat cu un număr de 9 țărani muncitori, broșura *Să aplicăm metode avansate în cultura porumbului* de Gh. Valuță și N. Șerbănescu. La cercul de citit nr. 13 s-a citit broșura *Ingrijirea culturilor de cîmp în timpul iernii și primăvara timpurie* de ing. N. Drăgoi. Un cerc de citit cu activitate bună, poate fi socotit și cercul nr. 3, care are ca responsabil pe bătrînul Marin Pecete, cititor activ al bibliotecii sătești. La acest cerc participă și muncitorii agricoli de la gospodăria agricolă de stat din comună, care se adună în fiecare joi seara pentru a citi cite o broșură agrotehnică.

Indrumată de organizația de bază P.M.R., bibliotecara Dimolte R. și-a îndreptat atenția și asupra membrilor întovărășirii agricole din comună, pe care i-a atras la bibliotecă, antrenându-i în diferitele acțiuni de popularizare și difuzare a cărților agrotehnice. După ce a stat de vorbă cu tov. Tăbăcaru Dumitru, președintele întovărășirii și a luat cunoștință despre planul de culturi al întovărășirii, bibliotecara a întocmit o listă de cărți care tratează diferite probleme în legătură cu sarcinile țărănilor muncitori întovărășiți, ca de exemplu cărți despre cultivarea porumbului, cultivarea sfecele de zahăr, selecționarea semințelor, îngrijirea arăturilor de toamnă etc. Lista a difuzat-o apoi prin tov. Tăbăcaru. Dorind să cunoască conținutul acestor cărți, mulți dintre membrii întovărășirii ca de pildă țărani muncitori Cristea S. Cristea, Manole Rusu ș.a., au venit la biblio-

tecă pentru a împrumuta aceste cărți. În felul acesta biblioteca a reușit să înscrie un număr de 21 noi cititori.

Tot în vederea pregătirii campaniei agricole de primăvară, biblioteca a început să prezinte cărți agricole la stația de radio-amplificare.

O importanță deosebită a acordat biblioteca organizării de intilniri între fruntașii recoltelor bogate și cititorii bibliotecii. O astfel de intilnire a avut loc la sfîrșitul lunii februarie a.c., cînd s-a făcut și o expoziție de cărți cu tema: *Cartea agrotehnică în sprîjinul unei recolte îmbelșugate*.

În cadrul intilnirii au luat cuvîntul fruntașii recoltelor bogate, care au expus metodele folosite în anul 1954, datorită cărora au obținut recolte îmbelșugate. Țăranul muncitor Lazăr Gh., care a obținut o recoltă de 22.000 kg. sfeclă de zahăr la ha., a arătat de pildă, că un ajutor prețios l-a avut studiind cartea *Indrumătorul cultivatorului de sfeclă de zahăr* de ing. C. Stănescu. De asemenea, tov. Arghir C. care a obținut o recoltă de 3000 kg. porumb la ha., a arătat că studiind broșura *Semănatul în patrat, sporește recolta de porumb* de Nagy Alexandru, a reușit să-și însușească metode noi și avansate în cultivarea porumbului.

Luînd cuvîntul la discuții, țăranul muncitor Capriș Gh. a dovedit, cu exemple concrete, că tocmai acei țărani muncitori care anul trecut au urmat cursul agrotehnic, au obținut recolte bogate.

În urma rezultatelor obținute la această intilnire, bibliotecara și-a luat angajamentul de a organiza și în viitor acțiuni cit mai variate pentru popularizarea și difuzarea cărții agrotehnice și atragerea unui număr cit mai mare de țărani muncitori din comună, ca cititori ai bibliotecii.

Colaborare rodnică între biblioteca sătească și căminul cultural

Comuna Cojasca este situată în partea de sud a raionului Ploești, avînd un pronunțat specific agricol — 98% din locuitori ocupîndu-se îndeosebi cu cultivarea cerealelor și a plantelor industriale.

Pentru a veni în ajutorul țărănilor muncitori din comună în vederea însușirii și aplicării metodelor agrotehnice avansate, biblioteca sătească în colaborare cu căminul cultural au inițiat o serie de acțiuni de masă comune, menite să contribuie la răspîndirea pe o scară din ce în ce mai largă a acestor metode.

Printre aceste manifestări de masă se numără și consfătuirea cu țărani muncitori din comună pe tema: *Pregătirea și executarea la timp a lucrărilor agricole de primăvară, factor hotărîtor în creșterea producției agricole care a avut loc la începutul lunii februarie, a.c.*

Într-una din sălile căminului cultural a fost organizată o expoziție agricolă, menită să susțină tema consfătuirii. În cadrul expoziției, au fost expuse produse oglîndind realizările obținute de fruntașii re-

coltelor bogate din comună și de la G.A.S. și G.A.C. din comunele învecinate, prin aplicarea metodelor agrotehnice înaintate. Au fost scoase în evidență îndeosebi produsele de calitate obținute de fruntașii în agricultură care au urmat lecțiile practice ale cercului agrotehnic unde și-au însușit metoda germinării semințelor. Alături de aceste materiale a figurat și planșeta demonstrativă, înfățișînd modul cum trebuie realizate patratele pentru semănatul porumbului și cartofului etc. Acestea au fost realizate de către colectivul cercului agrotehnic condus de tehnicianul agronom al comunei. Biblioteca sătească s-a preocupat ca în cadrul acestei expoziții să popularizeze cărțile, broșurile și revistele agrotehnice care oglîndesc metodele agrotehnice ce se folosesc în campania de primăvară.

Cărțile și broșurile, ziarele și revistele agrotehnice au fost grupate pe principalele lucrări agricole ce se execută primăvara. Astfel, de o parte au fost expuse cărți ca: *Sămînța sănătoasă și de soi dă recolte mari, Pregătirea semințelor pentru semănat* etc., care arată condițiile ce trebuie să îndeplinească semințele pentru încolțire, procedeele pentru selecționarea lor etc.: de altă parte cărți și broșuri ca: *Pregătirea terenului pentru însămînțările de primăvară, Cultura floarei soarelui* de Olteanu Florica și altele, care vorbesc despre lucrările solului și metodele de semănat a diferitelor plante, dîndu-se o atenție deosebită cărților care descriu metoda semănatului porumbului și cartofului în cuiburi așezate în patrat cum sînt: *Să aplicăm metode avansate în*

Expoziție de cărți agrotehnice în com. Cojasca

cultura porumbului de Văluță Gh. și N. Șerbănescu, *Să aplicăm metode avansate în cultura cartofului*. O altă grupă de cărți a înfățișat organizarea muncii pe tarlale mari în cadrul gospodăriilor de stat și colective, metodă care după cum se știe oferă posibilitatea aplicării unei largi mecanizări în agricultură.

În perioada pregătirii consfătuirii, colectivul bibliotecii satești a dat o atenție deosebită popularizării și difuzării cărților agrotehnice atât pe calea lecturii individuale cât și prin cercurile de citit. În trei săptămâni 45 cititori muncitori au studiat individual 66 de cărți agrotehnice.

Consfătuirea a avut loc în ziua de 13 februarie în prezența a peste 260 țărani muncitori. Printre aceștia se găseau numeroși cititori ai bibliotecii, membrii ai cercurii agrotehnice, țărani muncitori care în perioada de iarnă au frecventat cu regularitate cercurile de citit etc. Conferința tovarășului ing. agronom Brăileanu intitulată *Citeva metode agrotehnice noi pentru executarea în bune condițiuni a lucrărilor agricole de primăvară* a fost ascultată cu un viu interes.

Conferențiarul a scos în evidență principalele metode agrotehnice ce se pot folosi cu succes în raza agricolă a comunei Cojasca, ținând seama de structura solului și posibilitățile locale ale țăranilor muncitori din această comună.

Au urmat apoi discuții la care s-au ridicat probleme în legătură cu rezultatele ce se pot obține prin aplicarea metodelor agrotehnice enumerate. Așa, de pildă, țăranul muncitor Badea Gheorghe, unul din cititorii bibliotecii, fruntaș în producție, ale cărui produse se

Planșete demonstrative la căminul cultural Cojasca

allau expuse în expoziție, a arătat cum și-a confecționat un marcator pentru plantarea cartofilor în cuburi așezate în patrat, după indicațiile și schema apărută într-un număr al revistei „Albina”.

Alți țărani muncitori au discutat îndeosebi despre metodele de selecționare a semințelor și semănarea lor cu mașina. Țăranul muncitor Marin Costea a arătat cum în urma studiului broșurii *Semănatul în patrat sporește recolta de porumb* s-a hotărât ca împreună cu vecinii săi să formeze o întovărășire simplă pentru a avea lărgimea de teren necesară în vederea aplicării regulilor de îngrijire a culturilor cu mașina.

După consfătuire, participanții au cercetat expoziția agricolă. Aici, grupurile de țărani muncitori au primit explicații în legătură cu materialele expuse, date de cadrele didactice și tehnicianul agricol al sfatului popular comunal. Consfătuirea s-a încheiat cu vizionarea filmului sovietic *Pătratele verzi* care înfățișează rezultatele obținute de colhoznicii sovietici prin aplicarea metodelor științifice în agricultură.

Un rezultat al acestei acțiuni a fost că numai în primele două săptămâni biblioteca satească a difuzat peste 140 de cărți agrotehnice.

BIBLIOTECI SINDICALE

Mai multă atenție răspîndirii cărții printre muncitorii forestieri

LUPAȘCU ION
Instructor al C.C.S. al muncitorilor
din sectorul lemn-forestier

În scopul întăririi muncii cu cartea și îmbunătățirii metodelor folosite de bibliotecile unităților forestiere, prezidiul Comitetului Central al Sindicatului lemn-forestier a luat inițiativa organizării unor consfătuiri pe regiuni.

Una din aceste consfătuiri a avut loc la Reghin, în Regiunea Autonomă Maghiară la care au participat și bibliotecarii din regiunea Baia Mare. Ordinea de zi a consfătuirii a cuprins prezentarea unor referate cu privire la felul cum se desfășoară munca cu cartea în unele biblioteci și la folosirea cărții tehnice în scopul sprijinirii muncii de producție.

Cu un deosebit interes a fost urmărită expunerea cu privire la aspecte din munca tuturor unităților bibliotecare din sectorul forestier al Regiunii Autonome Maghiare și regiunea Baia Mare, precum și instructajul prezentat de șeful secției culturale de masă de la C.C. al Sindicatului. Acest instructaj a cuprins prețioase îndrumări în legătură cu îmbunătățirea muncii cu cartea în rîndul muncitorilor din întreprinderi și de la exploatarea. De asemenea un tovarăș din direcția tehnică a Ministerului Industriei Lemnului, Hirtiei și Celulozei a dat prețioase îndrumări cu privire la problema colaborării dintre biblioteca tehnică și cea sindicală.

Atît din referatele prezentate cit și din discuțiile care au urmat s-a desprins, în primul rînd, munca necorespunzătoare pe care unele comitete de întreprindere o duc pe linie de biblioteci. S-a văzut că în multe locuri subaprecierea bibliotecii a mers pînă acolo încît comitetele de întreprinderi nu s-au îngrijit să numească bibliotecari și în general nu au dat atenție asigurării condițiilor materiale de care au nevoie bibliotecile pentru a putea face față sarcinilor ce le re-

vin. În alte locuri, comitetele de întreprindere nu au dat nici o întrebuintare fondului destinat cumpărării de cărți, sau i-au dat o altă destinație, lăsînd biblioteca fără cărțile de care aveau nevoie muncitorii și tehnicienii respectivi.

Bibliotecarii care au luat parte la discuții au arătat că, consfătuirea a constituit un ajutor prețios în munca lor. Într-o parte din locurile lor de muncă, unii bibliotecari ca, de pildă, tovarășa Gogi Iuliana de la IFET-Vișeu, au reușit să depună o activitate vie ca rod al învățăturilor trase de la consfătuirea din Reghin. Astfel, ea a organizat biblioteci mobile la fiecare parchet de exploatare din pădure, dotîndu-le cu cărți specifice ramurii forestiere, ținînd seama la alegerea cărților de nivelul de cunoștințe pe care îl au muncitorii de la aceste locuri de muncă.

Trebuie subliniat că înainte de a participa la consfătuire, bibliotecara de la IFET — Vișeu nu a ținut o evidentă regulată a cititorilor și a cărților citite. Într-o activitate se desfășoară numai în cadrul bibliotecii staționare, neîntreprinzînd nici o acțiune pentru a duce cărți muncitorilor de la parchetele din pădure. Astăzi, tovarășa bibliotecară a reușit să atragă peste 350 cititori, prin folosirea celor mai bune metode de popularizare pe care și le-a însușit cu prilejul schimbului de experiență de la consfătuirea din Reghin.

În timp ce această tovarășă a obținut rezultate bune în urma consfătuirii cu bibliotecarii, nu același lucru se poate spune despre tovarășul Pop Teodor bibliotecar la UIL-Sighet care a luat și el parte la consfătuire. Tovarășul Pop arată o totală lipsă de răspundere în îndeplinirea sarcinilor sale de bibliotecar. Numai că nu a cerut sprijinul comitetu-

lui de întreprindere ca să-și îmbunătățească munca, dar de la data consfătuirii și pînă acum nu a mai realizat nici un progres în munca de popularizare a cărților și antrenarea de noi cititori la bibliotecă. Tovarășul Pop dă prea puțină atenție fondului de cărți al bibliotecii, pe care nu l-a mai verificat de mult ca să scoată cărțile cu conținut învechit și nici nu se interesează de aprovizionarea bibliotecii cu cărți noi. Desigur că aceasta este și cauza pentru care nu numai că n-a putut atrage cititori noi, dar mulți din cei vechi s-au retras.

Biblioteca I.P.R.O.F.I.L. „Simó Géza” din Tg. Mureș

Situații asemănătoare s-au constatat și la alte biblioteci din sectorul forestier al regiunii Baia Mare, cum sînt cele de la UIL — Satu Mare, unde președintele comitetului de întreprindere, tovarășul Vereș Ștefan, nu s-a sesizat de faptul că biblioteca stă de mai multă vreme închisă și nici nu s-a gândit să numească un bibliotecar care să aibă grijă de cărți. Același lucru se poate spune și despre munca culturală de la IFET — Baia Mare.

În scopul de a lichida rămînerea în urmă a unora din bibliotecile unităților din sectorul lemn-forestier și pentru a li se putea da un ajutor efectiv, o brigadă de activiști ai C.C. al Sindicatului nostru deplasindu-se pe teren a vizitat toate bibliotecile aparținînd acestui sector din regiune, intervenind acolo unde a fost cazul și dîndu-le îndrumări concrete în vederea îmbunătățirii muncii de bibliotecă.

Dat fiind specificul ramurii forestiere unde munca de exploatare a pădurilor se desfășoară departe de centrul unităților, organizarea bibliotecilor mobile s-a impus ca o problemă de prim ordin. De aceea, una din primele măsuri luate de brigada de activiști a fost aceea de a ajuta comitetele de întreprindere de pe lîngă toate unitățile forestiere de exploatare și transport să înființeze biblioteci mobile la fiecare loc de muncă, oricît ar fi de îndepărtat și să le înzestreze cu cărțile necesare.

Situația de pînă acum cînd puținele biblioteci mobile existente nu-și puteau duce munca din lipsa unui utilaj corespunzător, cărțile fiind împrăștiate printre ustensilele de muncă, a fost lichidată prin dotarea bibliotecilor mobile cu dulapuri special construite și bine închise, care împreună cu cărțile au fost predate unor responsabili aleși dintre oamenii cu o bună pregătire politică și culturală.

În îndrumarea și activizarea bibliotecilor din sectorul lemn-forestier bibliotecile raionale vor putea acorda un sprijin prețios. De acord cu sfaturile populare respective s-a hotărît ca în cuprinsul fiecărui raion, biblioteca raională să organizeze manifestări cu cartea pe lîngă bibliotecile unităților forestiere, care vor servi totodată ca acțiuni model.

În afară de difuzării de cărți la fiecare loc de muncă, se va da cea mai mare atenție metodei cititului în colectiv. Comitetele de întreprindere au trasat această sarcină agitatorilor care vor organiza citirea de cărți, broșuri și ziare în cabanele unde dorm muncitorii, sau în vagoanele C.F.R. în timpul transportului, sau la staționări.

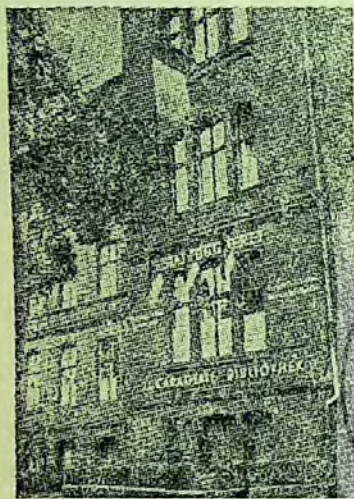
Îmbunătățirea muncii bibliotecilor din sectorul forestier reclamă neapărat o mai bună pregătire a cadrelor de bibliotecari. Această cerință va fi satisfăcută prin deschiderea unui curs de bibliotecari pe o durată de 11 zile. Cursul va avea loc în luna aprilie, urmînd ca C.C. al Sindicatului nostru să stabilească programul, locul și dața exactă a începerii cursului.

O măsură bună, luată de prezidiul C.C. al Sindicatului este scoaterea din producție a tovarășilor care vor îndeplini funcția de bibliotecari și cărora li se dă în felul acesta posibilitatea de a duce munca cu cartea pînă în locurile cele mai îndepărtate ale exploatărilor. Aceasta creează și pentru comitetele de întreprindere obligația de a supraveghea de aproape munca bibliotecarilor, de a sta în permanență în ajutorul lor și a le da sprijinul necesar pentru ca în timpul cel mai scurt bibliotecile forestiere să poată face față cu cîinste sarcinei ce stă în fața lor, de a contribui la mobilizarea oamenilor muncii din sectorul forestier, la realizarea mărețelor angajamente ce și-au luat față de partid și guvern de a îndeplini și depăși sarcinile lor de plan.

Biblioteca ION LUCA CARAGIALE⁴⁸ din Berlin-Pankow

RUDOLF DÖRRER

© cronică din anul 1894 amintește de biblioteca populară din Pankow al cărei inventar de cărți se cifra la cca. 400 „numere” (cărți, broșuri, reviste etc.), cu sediul în locuința unui vânzător de țigări, care îndeplinea funcția de bibliotecar. În conformitate cu datele acestei cronică, biblioteca a fost înființată de către așa zisa „Asociație de Joi”, iar după desființarea acesteia — preluată de către primărie, de care a și fost subvenționată.

Cădirea bibliotecii

cuții, care se țin cu mult succes cu muncitorii din mica industrie. Se proiectează înființarea unor biblioteci noi la Buch și Heinersdorf pentru a ușura și aci populației drumul spre cartea bună.

În luna august 1954, cu ocazia aniversării a 10 ani de la eliberarea României, biblioteca orașenească din Berlin-Pankow a primit într-un cadru festiv, numele de „Biblioteca Ion Luca Caragiale”. La solemnitate au participat în afară de reprezentanții ministerelor, magistrați și reprezentanți ai sfatului raionului Pankow și ambasadorul Republicii Populare Romine, Gheorghe Stoica.

Biblioteca „Ion Luca Caragiale” va depune fără nici o îndoială toate eforturile pentru a întări și mai mult prietenia între poporul german și poporul român și pentru a deveni un centru cultural al raionului Pankow din Berlin.

Din revista „Der Bibliotekar” nr. 1/1955

În această perioadă, Pankow-ul reprezenta numai un loc de vilegiatură pentru berlinezii mai înstăriți. Cu timpul însă, această periferie s-a dezvoltat, devenind un mare raion al orașului Berlin, iar Biblioteca populară — odinioară un colț de lectură într-un debit de țutun — una din cele mari biblioteci ale orașului. Ea are astăzi 8 filiale, cu un stoc de 52.000 volume. De mult posedă clădirea ei proprie, în care au fost instalate după anul 1954, în încăperi separate, o bibliotecă pentru copii precum și o discotecă. În mai 1951 s-a înființat o nouă sală de lectură — una din cele mai mari ale sectorului democratic din Berlin, cu 3.200 cărți din domeniile cele mai variate de știință, precum și periodicele mai importante.

În raionul Pankow sînt puține industrii. Activitatea cu cartea a început în acest sector al Berlinului prin inaugurarea unor seri de lectură și dis-

Tov Gh. Stoica, ambasadorul R.P.R. în R. D. Germană la inaugurarea bibliotecii

DIN CORESPONDENȚELE *noastre*

Biblioteca ajută la însușirea învățaturii marxist-leniniste

Colectivul bibliotecii noastre acordă o mare importanță popularizării operelor clasicele marxism-leninismului și sprijinirii cititorilor care urmează diferite cursuri de învățămînt politic. În realizarea cu succes a acestor sarcini ce ne revin, de un real folos ne sînt materialele sovietice, articolele din revista „Căuza bibliotecarului” referitoare la această problemă, cit și lecțiile care se țin în cadrul seminariilor regionale cu bibliotecarii. De asemenea legătura strînsă pe care o ținem cu secția de propagandă și agitație a raionului P.M.R. și cu Cabinetul de partid, ne ajută să ne orientăm just în această muncă.

O preocupare permanentă a colectivului nostru a fost aceea de a înzestra biblioteca cu exemplare suficiente din operele clasicele marxism-leninismului. Avînd în vedere cererea mare a acestor opere, am cerut sprijinul Librăriei Noastre care ne-a deschis o căsuță specială, unde ne sînt reținute operele clasicele marxism-leninismului. În felul acesta am reușit să ne procurăm operele apărute în limba romînă ale lui V. I. Lenin și I. V. Stalin în mai multe exemplare, cit și alte lucrări ale clasicele marxism-leninismului. În sala de lectură a bibliotecii cititorii noștri au posibilitatea să cerceteze colecțiile de ziare și reviste ce sînt strînse în colecții și care pot fi consultate cu multă ușurință.

Cînd totuși nu putem satisface cererea unui cititor, neavînd opera respectivă, în cîteva ore noi procurăm volumul solicitat, datorită metodei schimbului interbibliotecar. În această privință ne ajută mult Cabinetul de partid și clubul „21 Decembrie”.

Tot în scopul sprijinirii cititorilor care studiază operele clasicele marxism-leninismului, colectivul nostru a organizat un

raft ajutător și o expoziție permanentă cu aceste opere, avînd ca temă: *Studiați operele clasicele marxism-leninismului*. Cărțile expuse aici ajută pe cititori să se orienteze în alegerea lor în legătură cu problema ce-i interesează. Cunoșcînd bibliografiile lecțiilor din învățămîntul de partid, ale lecțiilor de marxism și educație politică din învățămîntul superior și mediu, colectivul nostru reușește să ajute cu succes pe cititorii care studiază în colectiv sau individual. Printre cititorii care sînt ajutați de noi și cărora le asigurăm materialul necesar sînt trei cursanți ai universității de partid din Ploești anul I și II care sînt: ing. Constantin Bădulescu, ing. Gezar Ripeanu și Constantin Drăgulescu.

Deservind just pe cititorii noștri, am reușit să facem și o largă popularizare a operelor clasicele marxism-leninismului. Dintre acestea cele mai studiate sînt: *Capitalul* de Karl Marx, *Manifestul Partidului Comunist* de Marx și Engels, *Ce-i de făcut? Un pas înainte, doi pași înapoi*, *Despre impozitul în natură*, *Despre cooperatie*, de V. I. Lenin — *Problemele leninismului și Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.* de I. V. Stalin.

Îmbogățind permanent fondul de cărți cu lucrările clasicele marxism-leninismului, recomandîndu-le la citi mai mulți cititori să le studieze, folosind toate metodele pentru popularizarea și difuzarea lor, colectivul bibliotecii noastre se străduiește să contribuie la ridicarea nivelului ideologic și politic al oamenilor muncii, la pregătirea de cadre valoroase pentru construirea socialismului.

MARCEL ANGHELESCU
*bibliotecar șef al bibliotecii centrale
raionale Cîmpina, reg. Ploești*

Cum contribuie biblioteca noastră la înfrățirea între minoritățile naționale

Populația raionului nostru fiind formată din români, maghiari, germani și sârbi, bibliotecilor le revine sarcina de a duce o susținută muncă de popularizare a cărților în limbile respective.

Pentru realizarea acestui obiectiv am întocmit de comun acord cu secțiunea culturală a sfatului popular raional o listă după care bibliotecile din raionul nostru să se orienteze în alegerea cărților în limba maternă a diferitelor minorități naționale. Ținând seama de numărul cerințelor locuitorilor sârbi din comunele raionului nostru, am cumpărat numai în trimestrul IV al anului trecut cărți în limba sârbă în valoare de 4000 lei.

Pentru popularizarea operelor în limbile maghiară, germană și sârbă, noi am folosit recenzii, consfățuirii, lecturi în grup și colportajul de cărți la locuințele cititorilor.

Printre cărțile care s-au recenzat putem menționa cartea *Pentru pace* apărută în Editura C.C.S. O recenzie a acestei cărți în limba germană a fost ținută la fabrica de furnir din localitate și la căminul cultural din comuna Liebling, iar una în limba maghiară la G.A.C. „Oleg Koșevoi” din Deta. Tot la această gospodărie colectivă am ținut și o expunere în limbile română și maghiară cu tema *Pregătirea și folosirea răsadurilor și ghiocecelor nutritive*, expunere pregătită cu ajutorul tovarăsei inginer de la S.M.T. Deta.

Pentru a populariza în rândurile populației românești diferite opere ale scriitorilor maghiari din țara noastră am organizat la mai multe instituții recenzia cărții *Inimă tinăra* de Asztalos Istvan.

Bune rezultate în popularizarea cărților am obținut și în urma consfățuirilor cu cititorii. La o astfel de consfățuire am invitat pe scriitorul maghiar Anavii Adam și scriitorul german Bohn Ioan din Timișoara, care au vorbit cititorilor despre o parte din lucrările lor și au recitat poezii în limbile lor maternă. La consfățuire

au participat peste 300 de locuitori care au arătat un viu interes acestei manifestări exprimându-și dorința de a se mai organiza acțiuni de acest fel.

O altă consfățuire am organizat-o cu elevii școlii maghiare asupra cărții *Peripețiile lui Travca* de S. Rozanov în limba maghiară, la care au participat 65 de școlari.

Munca noastră însă nu s-a limitat numai la biblioteca raională. Am organizat recenzii de cărți la biblioteca sătească din comuna Ciacova pentru cititorii în limba maghiară. Aici am ținut recenzia romanului *Patria* de Ana Karavaeva, iar pentru copii am organizat recenzia cărții *Nopticica* de L. Pantelev.

În comuna Ciacova funcționează două cercuri de citit în limba maghiară, unul în casa colectivistei Șafer Ana și un alt cerc la colectivistul Dobai Pavel. În aceste cercuri pe lângă lecturile din broșuri se citește și se discută și unele articole din presă cu privire la situația internă și internațională.

La căminul cultural din comuna Foeni am prelucrat în limbile română și sârbă broșura *Unitatea și frăția de nezdruincinat a poporului român cu toate naționalitățile din R.P.R.* care s-a bucurat de un succes deosebit, fiind urmărită de un mare număr de participanți.

În acest fel, am reușit să mărim numărul cititorilor din rândul minorităților naționale, încit la sfârșitul anului 1954 din totalul de 1154 cititori, să avem 564 cititori în limbile maghiară, germană și sârbă. Printre cei mai buni și frecvenți cititori maghiari se numără tovarășii Raita Istvan, Huszar Iosif, Feher Iosif, Horvath Ștefan, dintre cititorii germani Brül Ana, Trabaika Iosif, Kun Sofia, Sif Maria și alții, iar dintre cititorii sârbi Stanislav Borislav, Popin Vezina, Ianculov Branislav și Pașici Ivan etc.

STOENESCU ELENA
bibliotecar șef la biblioteca centrală
Deta, regiunea Timișoara

*A apărut în
Editura de Stat pentru literatură politică*

GH. GHEORGHIU-DEJ

EDITURA DE STAT
PENTRU LITERATURĂ POLITICĂ
1955

PREȚUL 2 LEI